

Verslag

**van de vergadering van
provinciale staten van Drenthe**

gehouden op 4 juni 2008

INHOUD

Opening	4
Mededelingen	4
Ingekomen stukken	4
Vaststelling van de agenda	4
Vaststelling verslag van de vergadering van 23 april 2008	5
Onderzoek geloofsbriefen van de heren W.A.R. Boer en R.D. Esseveld	5
Installatie van de heren W.A.R. Boer en R.D. Esseveld	5
Afscheid van statenlid mevrouw A.H. Fronczek	6
Benoeming lid in statencommissie	8
Benoeming plaatsvervangend lid in algemeen bestuur Samenwerkingsverband Noord-Nederland	8
Mondelinge vragen	8
Statenstuk 2008-326, Jaarstukken 2007 - <i>Amendement A1 (verworpen)</i>	8
Rapport van de Commissie rol en taken provincie Drenthe "Amen is geen Amsterdam"	21
Statenstuk 2008-320, Eenmalige bijdrage Cultureel Kwartier; bestuurlijk akkoord Cultureel Kwartier en Erfgoedkwartier	36
Statenstuk 2008-327, Vaststelling Provinciale monumentenverordening 2008	36
Statenstuk 2008-323, Grenscorrectie ten behoeve van Transferium Hoogkerk	36
Statenstuk 2008-325, Subsidieregeling toerisme natuurlijk! Drenthe 2008-2010	36
<i>Motie M1 (aangenomen)</i>	38
<i>Motie M2 (aangenomen)</i>	39
<i>Motie M3 (verworpen)</i>	43
<i>Motie M4 (verworpen)</i>	46
<i>Motie M5 (verworpen)</i>	47
Sluiting	49

PROVINCIALE STATEN VAN DRENTHE

Verslag van de vergadering van provinciale staten van Drenthe, gehouden op 4 juni 2008 in het provinciehuis te Assen.

Tegenwoordig zijn:

J. Langenkamp (waarnemend voorzitter)

de overige leden (37 in getal):

J.J. Baltés (VVD)
H. Beerda (PvdA)
M.A.M. Berends (PvdA)
W.A.R. Boer (PvdA)
H.H. van de Boer (VVD)
L. Bomhof (VVD)
mevrouw K.J. Datema-Klöppling (SP)
D.B. Dijkstra (CDA)
K.R. Dijkstra (PvdA)
R.D. Esseveld (SP)
mevrouw W.G. Goudriaan-Visser (PvdA)
E. Hemsteede (PvdA)
H.R. Hornstra (PvdA)
A. Huizing (PvdA)
S. de Jong (CDA)
mevrouw M.J. Kaal (CDA)
A. Kerstholt (VVD)
H. Klaver (CDA)
J.H. Lammers (CDA)
mevrouw W.L.M. Mastwijk-Beekhuijzen (CDA)
T.S. Medemblik (ChristenUnie)
mevrouw A.H. Mulder (CDA)
mevrouw J.H. Mustamu (PvdA)
P.H. Oosterlaak (SP)
mevrouw J.M. Pannekoek-van Toor (VVD)
A.G.H. Peters (CDA)
mevrouw G. Seinen (CDA)
J. Slagter (PvdA)
mevrouw G.H. Smith (GroenLinks)
mevrouw M. Stijkel-Kuijpers (ChristenUnie)
A. Timmerman (VVD)
A. van der Tuuk (PvdA)
G.J. Udding (VVD)
E.R. Veenstra (PvdA)
J. Vester (SP)
R. Westerhof (SP)
B.J. Ziengs (VVD)

mevrouw I.M. Rozema, griffier der staten van Drenthe

Verder aanwezig:

H. Baas (gedeputeerde)
mevrouw A. Haarsma (gedeputeerde)
mevrouw T. Klip-Martin (gedeputeerde)
R.W. Munniksma (gedeputeerde)

Met kennisgeving afwezig:

mevrouw H.G. Stoel-Snater (PvdA)
A. Wendt (ChristenUnie)
Th.J. Wijbenga (CDA)
J.H. Bats (gedeputeerde)
A.L. ter Beek (Commissaris van de Koningin)
H.P.K.M. Looman (gedeputeerde)

A. Opening

De VOORZITTER: Ik open de vergadering van provinciale staten (14.12 uur) en heet u allen hartelijk welkom.

Aangezien de heer Ter Beek Prins Margriet begeleidt bij de opening van de Wilms'boo zal ik vandaag als uw voorzitter fungeren.

B. Mededelingen

De VOORZITTER: Ik deel de staten mee dat berichten van verhindering tot het bijwonen van de vergadering zijn ontvangen van mevrouw Stoel, de heren Wendt en Wijbenga en van de gedeputeerden Bats en Looman.

C. Ingekomen stukken

De VOORZITTER: Ik stel de staten voor de ingekomen stukken A.1 en B.1 tot met B.3 conform de voorgestelde behandeling af te doen.

De heer DE JONG: Mijnheer de voorzitter. De fractie van het CDA wil de brief vermeld onder A.1 graag agenderen voor de vergadering van de Statencommissie BFE van september a.s. Zoals gebruikelijk zullen wij voor dit verzoek nog een onderbouwing aanleveren.

De VOORZITTER: Waarvan akte!

D. Vaststelling van de agenda

De VOORZITTER: Van de zijde van de staten is ter aanvulling van de agenda de indiening van zes moties, vreemd aan de orde van de vergadering, aangekondigd.

Mevrouw Seinen van het CDA wil een motie indienen over de keersluis bij Zwartsluis, de heer Hemsteede wil namens de fractie van de PvdA een motie indienen over de theaterproductie Gegijzeld, mevrouw Smith van GroenLinks wil een motie indienen over de cao in het openbaar vervoer en de heer Westerhof van de fractie van de SP wil moties indienen over scholing van nieuwe werknemers in het openbaar vervoer, over de aanbesteding van het openbaar vervoer en over de nieuwe Wet op de ruimtelijke ordening.

Ik stel de staten voor deze moties te laten indienen na de behandeling van agendapunt L6.

De heer WESTERHOF: Mijnheer de voorzitter. Ik wil de indiening van de motie over de nieuwe Wro graag verplaatsen naar een latere datum.

De VOORZITTER: Daarmee blijven er nog voldoende moties over. Ik constateer dat hiermee de agenda is vastgesteld.

E. Vaststelling verslag van de vergadering van 23 april 2008

Het verslag wordt conform het ontwerp vastgesteld.

F. Onderzoek geloofsbrieven van de heren W.A.R. Boer te Westerbork en R.D. Esseveld te Diever

De VOORZITTER: De heren Boer en Esseveld nemen de plaats in van mevrouw Van de Vijver, respectievelijk mevrouw Fronczek.

Beide heren hebben mij meegedeeld de benoeming tot lid van provinciale staten aan te nemen.

Ik benoem in de commissie van onderzoek van de geloofsbrieven de heren Lammers en Baltés en mevrouw Stijkel en ik verzoek de heer Lammers als rapporteur op te treden.

Ik schors de vergadering gedurende het onderzoek. Ik verzoek de staten niet al te ver van de vergaderzaal weg te lopen, want een dergelijk onderzoek is vaak binnen vijf minuten gebeurd.

Ik schors de vergadering.

(Schoring van 14.15 tot 14.19 uur.)

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering en ik geef het woord aan de heer Lammers.

De heer LAMMERS: Mijnheer de voorzitter. De commissie heeft de geloofsbrieven en de daarbij overgelegde stukken van de benoemde leden Boer en Esseveld onderzocht en in orde bevonden.

De commissie adviseert de staten genoemde leden toe te laten als lid van provinciale staten van Drenthe.

De VOORZITTER: Ik stel de staten voor overeenkomstig dit advies te besluiten.

Daartoe wordt besloten.

De VOORZITTER: Namens de staten zeg ik de leden van de commissie dank voor de door hen verrichte werkzaamheden.

G. Installatie van de heren W.A.R. Boer te Westerbork en R.D. Esseveld te Diever

De VOORZITTER: Ik verzoek de bode beide heren naar voren te geleiden en ik verzoek u allen om met mij te gaan staan.

Nadat de heren Boer en Esseveld voor de voorzitter zijn verschenen, leggen zij in diens handen de verklaring en belofte af.

De VOORZITTER: Ik feliciteer u beiden van harte met uw benoeming en ik wens u heel veel succes in uw loopbaan, want u hebt beiden de heel moeilijke opgave de dame die u vervangt, te evenaren. Voor een heer waarlijk een groot probleem.

Van harte gelukgewenst.

(Applaus.)

De VOORZITTER: Ik zie dat er al uitgebreid gefeliciteerd wordt, maar na het afscheid van mevrouw Fronczek zal ik de vergadering schorsen en dan kunt u haar de hand drukken en beide heren feliciteren.

Ik verzoek de heren Boer en Esseveld hun plaats in te nemen en de presentielijst te tekenen. Op uw tafel treft u aan de Verklaring Drentse gedragscode integriteit bestuurders. U hebt inmiddels van deze gedragscode kennis kunnen nemen en ik wijs u op het belang van het naar deze code handelen. Om dat te benadrukken verzoek ik beide heren de verklaring te ondertekenen en na afloop van de vergadering in te leveren bij de Statengriffie.

H. Afscheid van statenlid mevrouw A.H. Fronczek

De VOORZITTER: Anita, want dat mag ik zeggen, aan mij als vicevoorzitter van deze staten de eer om jou vandaag te mogen toespreken. Ik maak hier graag gebruik van, hoewel de reden van deze speech natuurlijk wel een beetje jammer is: je gaat de staten verlaten. Dat is jammer. Ik zei het zojuist al: er gaan dames weg en er komen heren voor in de plaats.

Heel veel instanties en politieke partijen ondertekenen op gezette tijden stukken waarin de wens wordt uitgesproken dat meer dames deel gaan nemen aan de politiek en ik hoop dan ook niet dat de trend dat heren dames gaan vervangen, zich lang doorzet.

In maart 2007, ruim een jaar geleden dus, trad jij aan als kersvers statenlid voor de spiksplinternieuwe fractie van de SP. Je keek eerst goed de kat uit de boom maar geleidelijk aan groeide je in je rol, ook als lid van de Statencommissie BFE. Je was kritisch en vasthoudend.

Die kritische blik, zo is mij verteld, spreid je niet alleen in de commissie en in de staten tentoon, vanuit je fractie vernam ik dat je nog wel eens verfrissend en corrigerend optreedt als de discussies breed uitwaaieren. Geen geneuzel, maar graag to the point, dat is jouw stijl.

Je bent een vrouw van afspraak is afspraak en recht op het doel af. Ik vind dat ongelooflijk te waarderen. Ik heb dan ook begrepen dat je in de fractie – en overigens niet alleen daar – node gemist zult worden.

Als lid van de Commissie rol en taken van de staten heb ik je van nabij meegemaakt. Ook in die commissie voerde je niet het hoogste woord, maar liet je wel op het juiste moment van je horen. Je plaatste op de juiste momenten rake opmerkingen.

Je hebt een eigenschap die veel politici missen, je kunt namelijk heel goed luisteren en ik hoop dat je daarmee doorgaat. Je bereide de interviews van de Commissie rol en taken heel goed voor, je kweet je van je taak en je was een goed teamspeler.

Onder al je vriendelijkheid schuilt een echt betrokken mens met een goed gevoel voor humor. Toen je in een van de afgelopen vergaderingen de opmerking maakte dat doelstellingen in dit huis niet SMART geformuleerd worden, verduidelijkte je die opmerking met de woorden: "Het is alsof er iets aan de horizon drijft. Ik zie wel iets, maar wat? Is het een schip, is het een roeibootje of is het gewoon wrakhout?" Ik vond die verduidelijking schitterend.

Je bent ook het type van: je doet iets goed of je doet het niet en dat is ook de reden dat je het moeilijke besluit hebt genomen om met het statenwerk te stoppen. Toen je merkte dat het statenlidmaatschap naast je baan bij het COA (Centraal Orgaan Opvang Asielzoekers) fysiek niet meer te combineren was, heb je besloten een tandje terug te zetten. Half werk is niets voor jou, je doet het of je doet het niet en je hebt besloten – en wij moeten dit besluit respecteren – om het niet meer te doen.

Je houdt, zo heb je ons ook verteld, niet van afscheid nemen. Daar kan ik inkomen, maar het is toch plezierig dat je ons vandaag de gelegenheid geeft je uit te zwaaien en je veel succes te wensen voor de toekomst.

Jouw betrokkenheid bij de samenleving zal er vast niet minder om zijn en we hopen je in een andere hoedanigheid dan die van statenlid nog wel eens tegen te komen.

Ik weet zeker dat je het doen en laten van de staten, de volksvertegenwoordigers, kritisch zult blijven volgen.

Ik wens je namens ons allen heel veel succes.

Dank voor je inzet en inbreng in het afgelopen jaar.

(Applaus.)

De voorzitter overhandigt mevrouw Fronczek een bos bloemen en een ets van een septemberochtend op het Leggelderveld.)

De VOORZITTER: Dan geef ik nu het woord aan mevrouw Fronczek.

Mevrouw FRONCZEK: Mijnheer de voorzitter. Dank voor het cadeau en voor de heel mooie woorden. Ik ben iemand van niet veel woorden, dus mijn praatje zal kort zijn.

Ik vind het jammer om met het statenwerk te stoppen, ik heb het met heel veel plezier gedaan.

In de afgelopen anderhalf jaar was veel helemaal nieuw voor mij. Ik heb dan ook echt eerst de kat uit de boom gekeken en veel geleerd. Maar daarnaast heb ik mij ook geregeld verwonderd en verbaasd.

Ik ben ervan overtuigd dat elk statenlid hier zit vanuit betrokkenheid, betrokkenheid met Drenthe en betrokkenheid met de inwoners van Drenthe.

Zoals gezegd heb ik mij geregeld verwonderd en verbaasd. Die verbazing gold onder andere het ritueel handen schudden.

Voor iedere vergadering en voor iedere ontmoeting schudt iedereen elkaar de hand. Ik weet niet hoe het bij de anderen is, maar op mijn werk geef je alleen de eerste keer dat je elkaar ontmoet een hand en misschien ook nog wel als je elkaar pas een half jaar later weer ziet, maar niet voorafgaand aan ieder overleg.

Het handen schudden hier doet mij denken aan het ritueel van honden die elkaar tegenkomen: ze besnuffelen elkaar en beginnen vervolgens met elkaar te spelen of ze gaan grommen. Ook hierin zie ik wel een parallel met provinciale staten en met name dan in de afwezigheid van dualisme.

In de commissievergadering hoor ik regelmatig het gegrom van statenleden uit de coalitie richting de gedeputeerden en soms laten de coalitiepartijen daarbij zelfs hun tanden zien. Echter, bijten doen ze niet. Als er in de statenvergadering een besluit genomen moet worden, gaan ze braaf op hun rug liggen en doen ze wat de leider van de roedel, in dit geval de gedeputeerde, zegt. Dat is jammer, want hier wordt politiek niet leuker van, wel saaier. Juist de spannende debatten zijn leuk voor de mensen op de tribune en voor de statenleden zelf.

Ik ben een van de leden van de Commissie rol en taken. Ik heb veel geleerd van de gesprekken met de geïnterviewden. De samenwerking met de andere leden van de commissie en met de statengriffier Inge Rozema was leuk en inspirerend.

Ik hoop dat de staten een vervolg gaan geven aan dit onderzoek.

Ik wil ten slotte mijn dank en waardering uitspreken in de richting van alle medewerkers in dit huis. Ik vind het opvallend hoe aardig en behulpzaam iedereen is.

Ik wil Ron, die net benoemd is, succes wensen met het statenlidmaatschap. Altijd noemden wij hem "ons zesde statenlid" en nu is hij het echt. Van harte gefeliciteerd.

Hartelijk dank allemaal en het ga jullie goed!

(Applaus.)

De VOORZITTER: Ik nodig u allen uit voor een kopje koffie in de ontvangstzaal, waar de heren die zojuist zijn aangetreden, gefeliciteerd kunnen worden en afscheid kan worden genomen van mevrouw Fronczek.

Ik schors de vergadering.

(Schorsing van 14.33 tot 14.52 uur.)

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

I. Benoeming lid in statencommissie

De VOORZITTER: De fractie van de PvdA heeft voorgesteld de heer Boer zitting te laten nemen in de Statencommissie Omgevingsbeleid.

Ik stel de staten voor overeenkomstig dit voorstel te besluiten.

Daartoe wordt besloten.

J. Benoeming plaatsvervangend lid in algemeen bestuur Samenwerkingsverband Noord-Nederland

De VOORZITTER: Vanwege het vertrek van mevrouw Van de Vijver ontbeert de heer Huizing een plaatsvervanger in dit gremium.

De fractie van de PvdA stelt voor in de opengevallen plaats de heer K.R. Dijkstra te benoemen.

Ik stel de staten voor overeenkomstig dit voorstel te besluiten.

De heer DE JONG: Mijnheer de voorzitter. Wij hebben niet van tevoren gemeld gekregen welke wijziging het betrof en het staat mij bij dat er in het verleden, wanneer leden van het algemeen bestuur moesten worden benoemd, altijd een statenstuk was. Wellicht heb ik wat gemist, maar ik ben even benieuwd te horen wat het verschil is met het verleden.

De VOORZITTER: Ik denk niet dat u wat gemist heeft.

Bij aanvang van deze statenperiode is de door de heer De Jong gevolgde procedure wel gevolgd, maar bij tussentijdse vervangingen is dit eigenlijk nooit gebeurd en zeker niet wanneer het ging om een plaatsvervangend lid. In die zin is het gebruikelijk om het te doen zoals nu wordt voorgesteld. De fractie mag dit intern regelen.

De heer DE JONG: Deze benoeming heeft zeker onze instemming, maar misschien is het een goed idee een volgende keer toch even een berichtje te sturen. Als iemand mij had gevraagd wie zou worden benoemd, had ik moeten antwoorden het niet te weten.

De VOORZITTER: Ik zal het in het Presidium inbrengen.

Vervolgens wordt overeenkomstig het voorstel van de voorzitter besloten.

K. Mondelinge vragen

De VOORZITTER: Ik kan medelen dat geen mondelinge vragen zijn aangemeld.

L. Voorstellen

1. Het voorstel van gedeputeerde staten van 24 april 2008, kenmerk 15/5.1/2008004306, Jaarstukken 2007

(Statenstuk 2008-326)

en de op dit punt betrekking hebbende verslagen van de Statencommissies Omgevingsbeleid, Cultuur en Welzijn en Bestuur, Financiën en Economie van 21 en 28 mei 2008.

De VOORZITTER: Omdat mevrouw Mulder heeft laten weten namens haar fractie een amendement op dit statenstuk te willen indienen, geef ik haar nu als eerste het woord.

Mevrouw MULDER: Mijnheer de voorzitter. Wij hebben verleden week in de Statencommissie BFE een uitgebreide discussie gehad over dit statenstuk. Wij zijn in ieder geval tevreden over de toezegging van het college dat alle aanbevelingen uit het accountantsrapport worden overgenomen, dat die in een tijdspad worden gezet en dat de Begeleidingscommissie accountant (BCA) namens de staten in eerste instantie op uitvoering van die aanbevelingen zal toezien.

We vinden het ook plezierig dat andere fracties het met ons eens zijn dat we onze financiële verordeningen zullen afstemmen met die van de provincies Groningen en Fryslân.

Een andere conclusie is dat we weer veel geld overhouden. Dit is veroorzaakt doordat we meer ontvingen dan werd verwacht en minder is uitgegeven dan was begroot. Bij dit punt hebben wij verleden week uitgebreid stilgestaan en daarom is in de commissievergadering afgesproken het rapport van de Rekenkamer Oost-Nederland over onderuitputting bij de eerste Bestuursrapportage over 2008 te bespreken. In de commissie was iedereen het erover eens dat het goed zou zijn dat rapport te bespreken, juist omdat de onderuitputting ook in het verslag van de accountant weer een belangrijk punt is.

Ik wil over de onderbesteding nog enkele opmerkingen maken.

In de Statencommissie Omgevingsbeleid heeft onze fractie haar zorg uitgesproken over de controlebaarheid van het project N34. Wij vinden het positief dat wij van de gedeputeerde de voortgangscontrole van Rijkswaterstaat zullen ontvangen. Tegelijkertijd willen wij graag dat wij via de Bestuursrapportage over de voortgang worden geïnformeerd en dus niet alleen bij het vaststellen van het PUP (Provinciaal uitvoeringsprogramma), want het PUP biedt ons te weinig handvatten voor een goede controle. We horen graag of het college de toezegging wil doen om ons er bij de Bestuursrapportage over te informeren.

Hetzelfde geldt voor het ILG. Wij willen dat project gewoon heel erg goed blijven volgen. We vinden het belangrijk dat het project slaagt en dat bij de midterm review in 2010 blijkt dat er mogelijkheden zijn om meer gelden voor ons gebied binnen te halen. Daarom willen wij via de Bestuursrapportage ook graag over het ILG geïnformeerd worden.

We constateren verder dat er op het vlak van oud-voor-nieuw in relatie tot going concern geen vooruitgang is gemaakt. Dat vinden wij heel erg teleurstellend. Natuurlijk zal er achter de schermen wel aan worden gewerkt, maar ons was beloofd dat er bij de behandeling van de Voorjaarsnota 2008 uitgebreid over gesproken zou kunnen worden. Dat kan nu niet en dat vinden wij teleurstellend.

Van de tien belangrijkste boodschappen van de accountant vinden wij punt nr. 5 zeer belangrijk. Die boodschap luidt:

“5. De afwijkingen tussen de jaarrekening, begroting en 2^e bestuursrapportages van 2007 zijn omvangrijk,.... Inzicht in en beheersing van uitgaven, ontvangsten en mutaties in reserves dient verbeterd te worden”.

Wij horen hierover graag meer van de gedeputeerde dan dat er ieder jaar een stap vooruit wordt gezet. Dat gaat ons te langzaam. Wij willen dat het beter gaat en daarom zien wij graag dat bij de 2^e bestuursrapportages over 2008 een betere inschatting wordt gegeven van het jaarresultaat.

Op pagina 18 van zijn rapport adviseert de accountant het college voor de Reserve stimuleringsfonds Drentse projecten specifieke bestedingsregels te formuleren omtrent het aangaan van verplichtingen, maximale doorlooptijden/doorschuiven van projecten en een vaste einddatum te noemen met, indien van toepassing, terugstorting van middelen in de algemene reserve.

Omdat wij hier met elkaar de criteria voor dit fonds nog niet voldoende scherp hebben, stellen wij voor dat geld eerst maar even in de algemene reserve te stoppen en bij de behandeling van de Voorjaarsnota 2008 een goede discussie te voeren over de criteria. Het kan wat ons betreft niet zo zijn dat het ene in de Voorjaarsnota genoemde criterium namelijk dat de projecten een substantiële omvang moeten hebben en de door de staten aangenomen motie, dat iedere besteding eerst aan de staten moet worden voorgelegd, de enige criteria zijn. Daarom willen wij samen met de fracties van GroenLinks en de SP hierover het volgende amendement indienen.

Amendement A1

Provinciale staten van Drenthe, in vergadering bijeen op 4 juni 2008, ter behandeling van statenstuk 2008-326, betreffende de Jaarstukken 2007, besluiten:

in het besluit onder punt V de woorden "Reserve Stimuleringsfonds Drentse projecten" te vervangen door de woorden "Algemene reserve".

Toelichting:

Op pagina 18 in het accountantsverslag 2007 staat, naar aanleiding van de controle van de jaarrekening 2007 van het college van GS van Drenthe, met betrekking tot de Reserve Stimuleringsfonds Drentse projecten, dat omtrent het aangaan van verplichtingen, maximale doorlooptijd/doorschuiven van projecten enz. nog geen specifieke bestedingsregels zijn geformuleerd. Daarom is het begrotings-technisch beter om niet-bestede middelen op dit moment in de Algemene reserve te storten.

De VOORZITTER: Dit amendement maakt deel uit van de beraadslagingen.

De heer HUIZING: Mijnheer de voorzitter. De Statencommissie BFE heeft ruim de tijd de genomen om de jaarstukken te bespreken en dat vonden wij ook terecht, omdat met het besluit over statenstuk 2008-326 de verantwoording over het jaar 2007 is afgewikkeld.

Naast de waarderende woorden over de huidige, duidelijke opzet van de jaarstukken is ook een en ander inhoudelijk besproken. Het ging daarbij in hoofdlijnen om de volgende zaken: het verslag van de accountant, de financiële consequenties als gevolg van het doorschuiven van werken in de infrastructuur – daarvoor stond in de commissie de Reserve vaarweg Meppel-De Punt model – en de geconstateerde afwijkingen tussen begroting en jaarrekening, een onderwerp dat ook al door mevrouw Mulder is genoemd.

Ik begin maar even met het gemakkelijkste punt, namelijk het doorschuiven van werken. De staten zouden hierover schriftelijk geïnformeerd worden. Via de telefoon is mij gemeld dat het al met al wat meer tijd vraagt om tot een zorgvuldige beoordeling te komen en die informatie zit dus nog even in het vat. Wij hebben hiermee ingestemd, maar wij gaan er wel van uit dat de staten op redelijke termijn een afgewogen verhaal voorgelegd krijgen. Ik ga er zonder meer van uit dat het college dit toezegt.

In het accountantsverslag staat een aantal heel positieve dingen, maar er staan ook passages in, bij lezing waarvan de wenkbrauwen zich fronsen. Het gaat dan om hoofdstuk 1, waarin de belangrijkste boodschappen staan. Daarin staan dingen waaraan niet zomaar voorbijgegaan kan worden.

Ik ben het helemaal eens met wat mevrouw Mulder heeft gezegd over de betrokkenheid van de BCA bij de implementatie van de aanbevelingen uit dit accountantsverslag.

Als de staten met het ontwerpbesluit instemmen dan stemmen zij ermee in dat er slechts kennis wordt genomen van het accountantsverslag. Daarmee is de zaak dan afgedaan. Als de gedeputeerde in deze statenvergadering herhaalt wat hij in de commissie heeft gezegd over de doorwerking van de aanbevelingen dan gaan wij met dit onderdeel van het besluit akkoord.

De afwijking tussen begroting en jaarrekening van bijna € 28 miljoen is ontstaan door onderbesteding. Het is niet de eerste keer dat dit punt in de staten aan de orde is. Het is een al jaren voortwoekerende kwaal en bijna alle gedeputeerden die financiën in hun portefeuille hadden, zeiden steeds dat het een volgend jaar beter zou gaan, dat het allemaal goed zou komen. Maar spijtig genoeg moeten wij ieder jaar vaststellen dat het weer niet is gelukt. Kennelijk is de materie nogal weerbarstig en laat die zich moeilijk regelen, althans dat dachten wij tot nu toe. Echter, op pagina 16 van zijn verslag geeft de accountant aan dat de afdelingshoofden niet beschikken over een echte prognose die gebaseerd is op een goed onderbouwde inschatting van verwachte baten en lasten. Als dit echt het geval is dan is het opstellen van een begroting een zaak van het opgooien van een euro, waarbij kan worden gekozen uit kop of munt. Dat kan nooit de bedoeling zijn bij het maken van een begroting. Het is begrijpelijk dat wat marges worden ingebouwd, maar het is niet goed dat een begroting op basis van niet-onderbouwde

gegevens wordt opgesteld. Dan zit de kwaal dus niet in de materie maar in de aanpak daarvan. Heel academisch geredeneerd kan zelfs geconcludeerd worden dat afbreuk wordt gedaan aan het budgetrecht van de staten, maar zo zwaar wil ik het niet maken. Wij vinden overigens wel dat er een veranderingsproces op gang moet komen en dat heeft wat ons betreft meer haast dan de uitvoering van de suggesties van mevrouw Mulder, want als je niet zeker weet of de aangereikte cijfers wel kloppen dan heb je een probleem. En dat probleem willen wij voorkomen. Wij gaan ervan uit dat in het najaar, wanneer de Begroting 2009 wordt vastgesteld en de 2^e Bestuursrapportage 2008 aan de orde is, duidelijk is in welke mate de veranderingen zijn doorgevoerd, die tot een betere onderbouwing van de begrotingscijfers zullen leiden.

Ik heb het amendement nog niet gelezen, maar wat ik uit de woorden van mevrouw Mulder hierover opmaak, brengt mij niet op de banken van enthousiasme. Misschien wil mijn fractie er naar aanleiding van de verdere discussie nog over overleggen, maar voorlopig kunnen wij instemmen met het hele ontwerpbesluit.

De heer UDDING: Mijnheer de voorzitter. Het is al gezegd: in de vergadering van de Statencommissie BFE van verleden week is uitgebreid bij de jaarstukken stilgestaan. Sindsdien zijn van het daar gezegde een paar heel goede samenvattingen verschenen en daarom kan ik wat korter zijn dan de mij voorgaande sprekers.

Namens mijn fractie wil ik een paar highlights naar voren brengen.

Ik wil dan beginnen met het positieve: de jaarstukken zijn degelijk, er zit een over het algemeen goede interne organisatie achter en de bevindingen van de accountants zijn over het algemeen ronduit positief. Daarvoor alle lof. Ten opzichte van voorgaande edities zijn de stukken ook inzichtelijker en transparanter. Daarvoor verdient de organisatie een pluim.

Van onze kanttekeningen en zorgen wil ik alleen de belangrijkste noemen. Ik begin dan met onze zorg over de onderbesteding, zowel op de gewone rekening als wat betreft de begrote onttrekkingen aan de reserves. Verleden jaar heeft het college gezegd dat er scherper zou worden begroot en natuurlijk moeten wij de Jaarstukken 2007 afzetten tegen de Begroting 2006, maar ik maak mij wel zorgen omdat veel van de in het Collegeprogramma genoemde prioriteiten ook 2007 betreffen en ook daarbij sprake is van flinke onderbestedingen.

Wij zijn dan ook zeer gelukkig met de toezegging van gedeputeerde Baas dat in volgende rapportages de achtergronden en oorzaken van dit soort van onderbestedingen beter en dieper zullen worden toegelicht.

Wij gaan akkoord met het voorstel om de Jaarstukken 2007 vast te stellen en met de voorgestelde bestemming van de resultaten, hetgeen betekent dat wij, in tegenstelling tot de indieners van het amendement, akkoord kunnen gaan met storting van het genoemde bedrag in de Reserve Stimuleringsfonds Drentse projecten. Wel steunen wij de oproep om alsnog te komen tot het formuleren van een aantal criteria, op basis waarvan over geld uit het stimuleringsfonds kan worden beschikt.

De heer OOSTERLAAK: Mijnheer de voorzitter. In de Statencommissie BFE zijn de jaarstukken al uitgebreid besproken. Ik wil hier herhalen dat het goed is dat de reserves opgeschoond gaan worden.

Ook wij maken ons zorgen over de onderbesteding.

Ik wil vandaag wat langer stilstaan bij de operatie oud-voor-nieuw. In het rapport van de Commissie rol en taken wordt voorgesteld de taken van de provincie eens op een rij te zetten, waarschijnlijk komen daar nog wel nieuwe bij, maar er zullen er ook wel verdwijnen. Daarnaast kan de operatie oud-voor-nieuw ook opleveren dat er nieuwe taken bijkomen en dat oude worden afgestoten.

Het was de bedoeling de resultaten van beide onderzoeken te zwaluwstaarten, maar dat is niet gebeurd.

Wordt met oud-voor-nieuw gewacht op concrete voorstellen van de Commissie rol en taken over het afstoten van taken, of komt het college zelf met een voorstel? Ik heb begrepen dat er al een begin is gemaakt, maar hoe ziet het college het vervolg?

Bij de bespreking in BFE is de kwestie van de vertrekregelingen na de reorganisatie blijven liggen. Het is volgens ons gewoon de taak van PS de gang van zaken hierbij te controleren.

In de commissie heb ik de gedeputeerde gevraagd met een aanzet hiervoor te komen, bijvoorbeeld door middel van een notitie, maar daar heeft de gedeputeerde van afgezien. Het lijkt ons in ieder geval goed dat de staten zelf gaan nadenken over hoe dit vorm moet krijgen want het is wel onze taak op een goede manier te controleren. De samenleving vraagt ook om een goede controle, want buitensporige regelingen moeten voorkomen worden. Ik heb mij laten vertellen dat het allemaal wel goed gaat, maar ik wil het toch kunnen controleren. Dus ideeën van GS hierover hoor ik graag; heeft het college die niet dan zullen wij er zelf over gaan nadenken hoe hier verder mee omgegaan moet worden.

De heer VAN DE BOER: In de Statencommissie BFE is uitgebreid gesproken over de rol van PS op dit punt. PS geven de kaders aan, maar houden zich niet bezig met individuele situaties. De woorden van de heer Oosterlaak komen erop neer dat de provincie een soort van inkomenspolitiek moet aan bedrijven. Of leg ik zijn woorden nu verkeerd uit?

De heer OOSTERLAAK: Ik zou het niet meteen inkomenspolitiek willen noemen. Wat ons betreft is het ook goed dat bijvoorbeeld de fractievoorzitters een geanonimiseerd overzicht krijgen van de vertrekregelingen die afgesproken zijn. Wij willen gewoon onze controlerende taak op een goede manier invullen.

De heer VAN DE BOER: Ik ben blij met die toevoeging. De staten hebben een controlerende taak en houden zich niet bezig met de uitvoering. De SP neemt nu een ander standpunt in dan in de commissievergadering en daar neem ik met genoeg kennis van.

De heer OOSTERLAAK: Mijnheer de voorzitter. Ik heb in de commissie vragen gesteld over de liquiditeit, maar een echt antwoord heb ik niet gekregen. Wij maken ons met name zorgen naar aanleiding van de grafiek op pagina 202. De verwachting is dat de provincie gemiddeld € 0,5 miljoen in de knip heeft, maar uit de grafiek blijkt dat het vaak veel meer is, soms zelf meer dan € 10 miljoen. Van de ambtenaren hebben wij wel gehoord dat het moeilijk is het geld meteen weg te zetten, maar wij horen graag van de gedeputeerde of hij denkt iets te doen aan de ruime marge tussen de verwachtingen en de realiteit.

De heer MEDEMBLIK: Mijnheer de voorzitter. In de vergadering van de Statencommissie BFE ging onze hoofdvraag over de onderbesteding. Het antwoord dat er in de komende rapportages meer inzicht in gegeven zal worden, is voor ons voorlopig voldoende.

De jaarstukken zien er gezond uit en geven ons geen aanleiding om politiek graafwerk te doen naar onvolkomenheden.

Mevrouw MULDER: De heer Medemblik vindt het voldoende om bij de bestuursrapportages iets over de onderbesteding te horen. In de commissievergadering stemde de fractie van de ChristenUnie er ook mee in het rapport van de Rekenkamer Oost-Nederland te bespreken, maar vindt zij dat nu niet meer nodig?

De heer MEDEMBLIK: Het antwoord van de gedeputeerde met betrekking tot de door ons geuite zorg over de onderbesteding geeft ons voldoende vertrouwen om met de Jaarstukken 2007 akkoord te gaan. Het belangrijkste discussiepunt is nu nog welk labeltje aan de grote zak met geld wordt gehangen, wordt het algemene reserve of reserve Stimuleringsfonds? Hiermee wordt al aangegeven in welke serieuze situatie van welzijn we ons bevinden. Nu is dit extra geld ook wel nodig voor de cofinanciering van de projecten uit het Regiospecifiek pakket.

De fractie van de ChristenUnie stemt in met het hele conceptbesluit, dus ook met storting van het geld in de reserve Stimuleringsfonds Drentse projecten en zal dus niet voor het amendement stemmen.

Mevrouw SMITH: Mijnheer de voorzitter. Graag wil ik beginnen met de constatering dat wat nu voorligt een goed leesbaar stuk is. Het kan uiteraard altijd nog beter, maar mijn complimenten aan GS en de ambtenaren die onze vragen heel snel hebben beantwoord.

GroenLinks heeft eigenlijk nog nauwelijks opmerkingen naar aanleiding van de jaarstukken, maar net als alle andere fracties maakt ook GroenLinks zich zorgen over de onderbesteding.

Gedeputeerde Baas zegt dat de onderbesteding deels wordt veroorzaakt door hogere inkomsten, maar daarmee zijn wij het niet eens. Onderbesteding is een gevolg van het feit dat de uitgaven lager zijn dan begroot en heeft niets met meevallende inkomsten te maken.

Onderbesteding komt volgens de gedeputeerde al jaren voor en wordt deels veroorzaakt vanwege het veilige en ruime begroten van de uitgaven. Ik was lid van de commissie Reserves en voorzieningen en die commissie adviseerde in deze statenperiode scherper te begroten. Ik ben blij dat dit punt nu volop de aandacht van het college heeft. De heer Baas noemt in dit verband 2007 een overgangsjaar.

Hoe kunnen wij nu vaststellen of het college echt scherper gaat begroten? In de bestuursrapportages kan heel goed aangegeven worden waardoor de onderbesteding is veroorzaakt; onderbesteding moet dus niet alleen gemeld worden, de staten moeten ook het hoe en waarom weten. Wij zien graag dat die onderbestedingen beter worden bijgehouden en dat met melding hiervan niet wordt gewacht tot de Jaarrekening 2008.

De vraag over het doorschuiven wordt schriftelijk beantwoord, zo is in de commissie toegezegd. Heeft dit doorschuiven te maken met een beetje te laag tempo?

In programma 2 wordt het allemaal wel goed uitgelegd. Net als het CDA willen wij het overschot niet storten in de reserve Stimuleringsfonds Drentse projecten maar in de Algemene reserve. Vanuit die reserve kan altijd geld gehaald worden voor andere zaken waarvoor geld nodig is, maar ook voor het stimuleringsfonds. Bij de algemene beschouwingen zullen wij hierop terugkomen.

Wij willen graag dat een deel van het beschikbare saldo wordt besteed aan jeugd en jeugdzorg.

Wij willen ook graag de oud-voor-nieuw-discussie voeren. Bij de behandeling van het rapport "Amen is geen Amsterdam" komen wij hierop terug, maar in een aantal nieuwe stukken, bijvoorbeeld de concept-Sociale agenda, stellen GS nu al voor vanaf 2011 of 2012 bepaalde zaken niet meer te doen. Hoe kan dat als GS nog niet rond zijn met oud-voor-nieuw en de nota "Amen is geen Amsterdam" nog niet is aangenomen?

Wij gaan akkoord met de jaarstukken met uitzondering van onderdeel V van het ontwerpbesluit.

De heer BAAS: Mijnheer de voorzitter. De vraag van de SP over de vertrekregelingen zal door mevrouw Klip worden beantwoord.

Ik zeg de staten hartelijk dank voor hun instemmende woorden met de Jaarrekening 2007 en de transparantie en duidelijkheid daarvan. Ik ben het ook eens met al degenen die zeggen dat het altijd nog een tandje beter kan, want het is een voortdurend proces en het moet iedere keer wat beter worden, ook op het punt van de afrekenbare resultaten.

Voorzitter. De gestelde vragen gingen in hoofdzaak over de volgende drie punten: de discussie over oud-voor-nieuw, de onderbesteding en – en daarover is ook nog een amendement ingediend – waarom het overschot in de reserve Stimuleringsfonds Drentse projecten wordt gestort en niet in de algemene reserve. Ik zal eerst de vragen over die drie onderwerpen beantwoorden en daarna de enkele nog overblijvende vraag die niet direct met deze onderwerpen verband houdt.

Met betrekking tot oud-voor-nieuw hebben de staten gelijk dat het college in de Voorjaarsnota 2007 de discussie daarover heeft aangekondigd en dat toen is toegezegd dat de resultaten van die discussie tegemoet konden worden gezien in de Voorjaarsnota 2008.

Sinds de bespreking van de Voorjaarsnota 2007 zijn er wat dingen gebeurd waardoor deze toezegging wat onder spanning kwam te staan.

Op 4 juli 2007 hebben de staten de motie aanvaard waarin werd uitgesproken dat medio 2008 aan de hand van een gerichte rapportage de discussie over taken, positie, prioriteiten en taakopvatting van de provincie zou moeten worden afgerond; die rapportage zou moeten komen van de Commissie rol en taken. Conform de toezegging die bij de behandeling van de Voorjaarsnota 2007 Plus is gedaan, is eind vorig jaar/begin dit jaar in dit huis bekeken welke activiteiten de provincie eventueel zou moeten beëin-

digen dan wel zou moeten overdragen. Maar de uitvoering van die toezegging werd doorkruist door de instelling in 2007 van de commissie-Lodders. De resultaten van het werk van die commissie zullen een dezer dagen in een bestuursakkoord worden omgezet. Het rapport van de commissie-Lodders is getiteld "Ruimte, regie en rekenschap" en op basis van dit rapport onderhandelt het IPO met het Rijk. Het is van belang om bij het voeren van de discussie over oud-voor-nieuw hetgeen wij autonoom in dit huis kunnen doen en waarmee al een eerste slag is gemaakt te combineren met de bevindingen van de commissie-Lodders en het daarop gebaseerde Bestuursakkoord en met de bevindingen van de Commissie Rol en taken. Het is efficiënter om die drie dingen, dus de discussie in eigen huis, het rapport van de Commissie Rol en taken en het verhaal van de commissie-Lodders in een keer mee te nemen in de discussie over oud-voor-nieuw.

Mevrouw MULDER: Er is al enkele jaren gevraagd om een discussie over oud-voor-nieuw en uiteindelijk is verleden jaar de knoop doorgehakt om daarmee aan de slag te gaan. De commissie Programmagroting heeft hierover ook uitgebreid met de gedeputeerde Looman gesproken en de afspraak was dat de trajecten van oud-voor-nieuw en de Commissie rol en taken gelijk op zouden lopen. Ik stel gewoon vast dat daarvan niets terecht is gekomen. Ik beschouw daarom de door de gedeputeerde genoemde redenen als gelegenheidsargumenten waarmee hij aangeeft waarom het college zijn huiswerk niet heeft gedaan. Ik vind dat bijzonder vervelend en heel erg storend en dat wil ik hier, net als in de commissievergadering, duidelijk gezegd hebben. Volgens mij had het college al een heel aantal dingen uitgezocht kunnen hebben en hier hebben kunnen presenteren.

Als het op dit terrein al zo gaat en ook op het terrein van de onderbesteding dan is mijn conclusie dat er op dit dossier niet voldoende vaart wordt gemaakt. Wij horen graag van deze gedeputeerde hoe hij denkt die vaart er wel in te brengen, want zoals het nu gaat is het volgens ons niet zoals het hoort.

De heer BAAS: Voorzitter. Over de onderbesteding kom ik nog uitgebreid te spreken. Ik ben het niet met mevrouw Mulder eens dat de instelling van de commissie-Lodders een goede smoes was voor uitstel. Er is al een eerste slag gemaakt in dit huis als het gaat om zaken die eventueel afgestoten of overgedragen kunnen worden. Maar omdat de uitkomsten van de commissie-Lodders en de Commissie rol en taken nog niet bekend waren – de bevindingen van de Commissie rol en taken moeten uiteindelijk door de staten vastgesteld worden – vonden wij het onverstandig al taken te schrappen terwijl die op basis van de rapporten van die commissies misschien wel juist niet geschrapt zouden moeten worden.

De heer KLAVER: Voorzitter. Kan de gedeputeerde ook aangeven op welke termijn hij verwacht dat er resultaten kunnen komen uit de discussie over het rapport van de Commissie Rol en taken? Hij zegt dat hij daarop wacht. Verwacht hij in de bestuursperiode waarin hij actief is op dit punt nog enige actie te kunnen ontwikkelen?

De heer BAAS: Wat dat betreft kan ik de heer Klaver geruststellen: het komt bij de Begroting 2009.

De heer KLAVER: De gave die de heer Baas ten toon spreidt, bezit ik niet. Wat zegt hij namelijk? Twee zinnen geleden zei hij nog te wachten op de voorstellen van de Commissie rol en taken en te willen bekijken of die voorstellen in zijn beleid passen – hoe de discussie over het rapport van die commissie afloopt, weten wij nog niet eens, want dat rapport moet nog worden besproken en wij weten ook niet of er nog een vervolg van die commissie komt – en nu zegt hij ineens dat het bij de Begroting 2009 wel bekend is wat er uit komt. Dat is toch wel heel bijzonder.

De heer BAAS: Ik heb er heel veel vertrouwen in dat deze staten, voortvarend als zij zijn, op basis van het rapport van de Commissie rol en taken op korte termijn tot conclusies komen, waarna wij die nog in de Begroting 2009 kunnen verwerken.

Wat de commissie-Lodders betreft, dat bestuursakkoord is op een oor na gevild, dus de uitkomsten daarvan kunnen sowieso meegenomen worden. Ik heb er vertrouwen dat wat uit de Commissie rol en taken komt – het rapport van die commissie staat op de agenda van vandaag – ook nog meegenomen

kan worden bij de opstelling van de Begroting 2009. Dus wat dat betreft ben ik niet zo pessimistisch als de heer Klaver.

Mevrouw SMITH: Ik had willen vragen of er al duidelijkheid was over het Bestuursakkoord, maar de gedeputeerde heeft die vraag al beantwoord.

De heer VAN DER TUUK: Ik wil even inhaken op de discussie die verleden week in de Statencommissie BFE plaatsvond en nu weer ontstaat. Ik had er graag bij de behandeling van het volgende agenda-punt iets over willen zeggen, maar ik denk nu, als voorzitter van de Commissie rol en taken, het op dit moment te moeten doen.

De afspraak was in de opdracht aan de commissie en in de afstemming met de gedeputeerden dat er gezwaluwstaart zou worden. Ik vind het een verschrikkelijk ambtelijk maar toch ook wel mooie uitdrukking, omdat het begrip staat voor het aan het eind van de rit laten uitmonden van twee sporen op één spoor.

Het rapport dat de commissie heeft uitgebracht is niet voor niets kaderstellend. Halverwege ons werk hebben wij off the record laten weten dat de fracties geen rapport moesten verwachten waarin taken waren afgestreept. Wij hebben juist de afspraak met het college gemaakt dat wij, om het spoor het spoor niet dubbel te laten lopen, kaderstellend het toetsingskader zouden neerleggen met de bedoeling om bij de behandeling van de Voorjaarsnota 2009 een toetsing te laten plaatsvinden op het oud-voornieuw-beleid.

Ik hecht eraan dat nu toch even te zeggen.

De heer BAAS: Wanneer de discussie over dit onderwerp nu ten einde is, wil ik overgaan naar het volgende punt.

De VOORZITTER: Ik denk dat dat een voorbarige conclusie is.

De heer KLAVER: Voorzitter. Ik hoorde de gedeputeerde ook iets zeggen over commissie-Lodders. Ik heb begrepen - maar ik kan verkeerd geïnformeerd zijn - dat er een akkoord is tussen het IPO en het Kabinet.

De heer BAAS: Dat klopt.

De VOORZITTER: Ik zie dat mevrouw Klip hierover iets wil zeggen. Ik geef het woord aan mevrouw Klip.

Mevrouw KLIP: Mijnheer de voorzitter. De heer Klaver is buitengemeen goed geïnformeerd, dat akkoord is inderdaad vanochtend tot stand gekomen en ik heb begrepen dat mevrouw Ter Horst daar vandaag op het VNG-congres in Den Bosch iets over zal zeggen. Het akkoord is dus heel recent.

De heer KLAVER: En kennen wij beiden de inhoud?

Mevrouw KLIP: Ik ken de inhoud in ieder geval wel.

De VOORZITTER: De discussie lijkt mij nu wat ver te gaan. Ik verzoek de heer Baas zijn betoog voort te zetten.

De heer BAAS: Mijnheer de voorzitter. Ik wil vervolgens ingaan op het tweede zorgpunt van deze staten - overigens ook een zorgpunt van het college - de onderbesteding.

Het vrij besteedbare resultaat na verwerking van de niet-begrote mutaties in de reserves en de overheveling van ruim € 13 miljoen wordt voor meer dan de helft, namelijk voor € 6,8 miljoen, veroorzaakt door het een onverwachte dividenduitkering. Daarnaast zijn er nog enkele andere onverwachte posten. Met

de onderbesteding valt het dus nog wel mee, want afgezet tegen de totale lasten van 2007 gaat het om 2,67%. Het probleem moet niet onderschat maar ook niet overdreven worden.

Een en ander laat echter onverlet dat we scherper moeten gaan begroten en scherper moeten gaan sturen. Het streven is om de prognose van het rekeningresultaat bij de 2^e Bestuursrapportage 2008 overeen te laten komen met het daadwerkelijke resultaat. Daarvoor komt ook extra aandacht in de P&C-cyclus.

Wij zullen dus proberen nog veel scherper te zijn dan wij tot nu toe al zijn geweest en wij zullen alles op alles zetten om ervoor te zorgen dat prognose en resultaat zoveel synchroon gaan lopen. Wij zijn zelfs niet bang om eventueel tekorten te moeten presenteren, want wij willen – zo staat het ook in het collegeprogramma – echt de curbstones raken. Wij leren op dit punt ook van het rapport van de Rekenkamer Oost-Nederland en het lijkt mij goed dit rapport bij de discussie over de bestuursrapportage te betrekken.

Kijkend naar het resultaat voor verwerking van de niet begrote mutaties in de reserves, dus het bedrag van bijna € 28 miljoen, is het resultaat van € 11 miljoen in de reserves dus voor bijna € 8 miljoen verklaarbaar uit twee oorzaken: het onderhoud en de verbetering van de N34 – de werkzaamheden die wel zijn uitgevoerd werden veel te laat gefactureerd – en het opnemen van een zevenjarig gemiddelde in de begrotingen inzake het provinciaal aandeel in het ILG. De gelden uit het ILG zijn verdeeld in zeven gelijke porties, maar in de praktijk loopt het anders: nu wordt er minder en in de tweede periode wordt er meer uitgegeven.

Een bedrag van ruim € 3 miljoen wordt overgeheveld uit 2008, waarvan € 2 miljoen in het kader van de organisatieontwikkeling en het oplossen van een aantal complexe personeelsdossiers; ook daarover is in de commissievergadering al gesproken.

Het derde onderwerp dat ik wil bespreken is het voorstel van het college om het vrij besteedbare resultaat van € 13 miljoen te storten in de reserve Stimuleringsfonds Drentse projecten. De eigenlijke discussie hierover vindt plaats bij de behandeling van de Voorjaarsnota 2008, maar ik wil benadrukken dat ook dat stimuleringsfonds een algemene reserve is. Elk voorstel tot financiering uit dat fonds moet de goedkeuring van de staten hebben.

Om alle ambities in het kader van het stimuleringsfonds waar te maken – ik wijs op de cofinanciering in het kader van de uitvoering van het Regiospecifiek pakket – is het ontzettend belangrijk zoveel mogelijk geld naar het stimuleringsfonds over te hevelen. Wij moeten het namelijk straks wel allemaal kunnen betalen. Ik kan niet genoeg benadrukken dat dit heel belangrijk is, maar dat het uiteindelijk de staten zijn die de onttrekking van bedragen aan dat stimuleringsfonds moeten goedkeuren.

Mevrouw MULDER: Misschien begrijp ik het niet goed, maar als er ook al een algemene reserve is, waarom hebben dan dit aparte fonds nog?

De heer BAAS: Het is belangrijk dit fonds te hebben, want daarmee geven wij de boodschap af dat er in Drenthe ontzettend veel te doen is, dat er een aantal heel grote projecten moet worden uitgevoerd en dat wij de cofinanciering daarvoor in een aparte pot hebben weggezet.

Omdat de provincie zoveel middelen overhoudt, gaat het rijk geld aan onze reserves onttrekken – dat staat ook in het Bestuursakkoord – en daarom is het beter het geld voor de cofinanciering van die grote projecten in zekere zin al te oormerken. Drenthe laat hiermee zien de ambitie te hebben om die grote projecten uit te voeren en zijn verplichtingen bij de uitvoering van het RSP na te komen.

Mevrouw SMITH: Betekent dit dat wanneer het geld in de algemene reserve wordt gestort, dit naar het Rijk terug moet, terwijl het, wanneer het wordt gestort in de reserve Stimuleringsfonds Drentse projecten, gereserveerd blijft?

De heer BAAS: Zo is het precies. Als het geld in de algemene reserve wordt gestort, lopen wij een groter risico dat het rijk zegt: "U hebt geld over en dat geld mag u teruggeven."

Ik wijs erop dat de provincie Overijssel ook een bedrag in een apart fonds heeft weggezet, waar het rijk niet aan kon komen, omdat het in zekere zin geoormerkt geld was.

De heer KLAVER: Zou het dan niet verstandig zijn wanneer deze gedeputeerde nog meer geld uit de algemene reserve overboekte naar dit fonds?

De heer BAAS: Wij hebben ons inmiddels al gecommitteerd aan het Bestuursakkoord en dat betekent dat er viermaal, namelijk van 2008 tot en met 2011, € 5 miljoen moet worden afgestaan. Dat bedrag is dus al uit de algemene middelen.

De heer KLAVER: Daar ging mijn vraag niet over. Ik zal de vraag nogmaals stellen. Als de gedeputeerde het mechanisme van window dressing wil hanteren, dus in de etalage wil zetten dat wij veel geld hebben voor goede plannen omdat hij bang is dat het geld anders door de rijksoverheid wordt afgepakt, dan moet hij meteen morgen in de grote schatkist van Drenthe naar zoveel mogelijk geld zoeken dat hij ook in de etalage kan zetten.

De heer BAAS: Wij doen niet aan window dressing, want de heer Klaver weet net zo goed als ik dat de grote projecten uit het RSP er wel degelijk zijn. Het gaat om grote projecten die wij graag uitgevoerd willen hebben. De college heeft ook de ambitie om die projecten te realiseren. Wij stoppen dus geen geld in een pot, die dan algemene reserve heet, omdat wij niet weten wat wij ermee moeten doen.

De heer KLAVER: De gedeputeerde wil mij niet begrijpen of hij begrijpt mij echt niet. De heer Baas zegt dat wij het op deze manier moeten doen, omdat wij anders de kans lopen het geld kwijt te raken. Om dat te voorkomen, stel ik voor zoveel mogelijk geld te parkeren in dat potje, opdat wij het niet kwijtraken.

De heer BAAS: Ik vind dat deze discussie beter bij de behandeling van de Voorjaarsnota gevoerd kan worden.

De heer KLAVER: Mijnheer de voorzitter. Ik geef de moed op.

De VOORZITTER: Er komt ook nog een tweede termijn.

De heer VEENSTRA: Voorzitter. Ik geef de moed nog lang niet op. Het lijkt erop dat er een technische discussie gaande is over het verschil tussen een reserve en een fonds. Volgens mij is het juist heel wezenlijk dat uit de reserve Stimuleringsfonds Drentse projecten de uitvoering van projecten die nadrukkelijk bijdragen aan de Drentse economie wordt gefinancierd. Dát moeten we voor ogen houden.

De heer KLAVER: Mijnheer de voorzitter. Ik heb weer enige moed verzameld. Ik denk dat het er nu niet om gaat dat wij die projecten moeten uitvoeren omdat die goed zijn voor de Drentse samenleving. Het is juist deze gedeputeerde die het element inbrengt dat de kans bestaat dat de rijksoverheid geld gaat afpakken. Als hij dat zegt dan maakt hij mij bang en ik wil niet bang zijn en daarom zeg ik dat hij het geld dan maar moet parkeren. Dát is de discussie. Het gaat dus niet over de zinvolheid van het stimuleringsbudget, wat daarmee kunnen goede dingen worden gedaan.

De heer VEENSTRA: Maar in het amendement staat dat het geld dat over is in de algemene reserve en niet in het stimuleringsfonds moet worden gestort. Het gaat dus wel degelijk over het stimuleringsfonds en over de projecten die daaruit gefinancierd worden.

De heer BAAS: De heer Klaver hoeft ook helemaal niet bang te zijn, want wij kiezen juist de lijn dat wij geld apart houden om het in te zetten voor de versterking van de Drentse economie. Dat geld moet dan niet in de algemene reserve gestort worden. Wij willen heel nadrukkelijk de boodschap afgeven dat wij ervoor gaan om dat geld op een buitengewoon goede manier te besteden.

Mijnheer de voorzitter. Ik heb hiermee met zoveel woorden gezegd dat het college aanvaarding van het amendement ontraadt.

In de commissievergadering heb ik al gezegd dat wij de aanbevelingen van de accountant deels al hebben uitgevoerd en voor zover dat nog niet is gebeurd, het vaste voornemen hebben dit wel te doen. De vraag van de SP over de liquiditeiten is heel technisch. Dat die zo uit de pas zijn gaan lopen heeft er voor een deel mee te maken dat wij van het rijk in een keer een heel groot bedrag kregen voor de N34. Voor het verdere antwoord in deze technische zaak verzoek ik de SP zich tot het ambtelijk apparaat te wenden.

Mevrouw KLIP: Mijnheer de voorzitter. Ik was even afwezig in verband met de ontwikkelingen rond het TT-circuit.

Ik heb begrepen dat de heer Oosterlaak een overzicht heeft gevraagd van hoe wij omgaan met het afhandelen van onze complexe personeelsdossiers. In een lang gesprek dat de directeur mevrouw Imhof en ik met de heer Oosterlaak hebben gehad, hebben wij al laten weten dat heel persoonlijke informatie, ook al is die geanonimiseerd, behoort tot de bedrijfsvoering en dus tot het terrein van GS. Ik kan de heer Oosterlaak verzekeren dat het college niet uit is op goudomrande regelingen. Maar aan de andere kant is het wel zo dat wij, los van ons reorganisatiestatuu, te maken hebben met de status van provinciale ambtenaren, waarop de kantonrechtersformule niet van toepassing is, al houden wij die formule bij alle onderhandelingen wel als richtsnoer in ons achterhoofd. Dus wij komen tot zakelijke regelingen. Er was een stuwmeertje van 42 dossiers en aan het eind van 2007 – het staat in de Jaarstukken 2007 – waren 21 hiervan opgelost. Inmiddels zijn wij voortvarend verder gegaan en nu zijn er nog 4 over. Dat zijn wel meteen de lastigste, want de afhandeling daarvan duurt het langst. Maar nogmaals, geen goudomrande regelingen. Maar wij gaan details, ook al zijn die geanonimiseerd, niet verspreiden, want die behoren tot de bedrijfsvoering en zijn dus een zaak van GS.

De heer WESTERHOF: Ik wil hier toch even op reageren, want hiermee ontnemt het college de staten hun controlerende taak. Het kan niet zo zijn dat de gedeputeerde zegt dat dit het pakkie-an van GS is en dat de staten zich daar niet mee hoeven te bemoeien. Ik heb weinig zin om andere gebeurtenissen binnen onze nationale grenzen als voorbeeld aan te halen, maar ik wil wel dat de controlerende taak van de staten gegarandeerd is.

De VOORZITTER: Dat lijkt mij vrij logisch.

Mevrouw KLIP: Ik weet niet wat ik aan mijn antwoord moet toevoegen. De staten behandelen de Jaarstukken 2007 buitengemeen gedetailleerd en over een paar weken is de Voorjaarsnota 2008 aan de orde. Ik denk dat de staten op heel veel details heel veel informatie van het college hebben gekregen, maar nogmaals, personeelsbeleid is bedrijfsvoering en daar gaat het college van GS over.

De VOORZITTER: Ik geef de staten nu de gelegenheid voor een korte tweede termijn. Ik zeg met nadruk “een korte tweede termijn” omdat ik in eerste termijn heel veel gelegenheid heb gegeven voor het stellen van vragen.

TWEEDE TERMIJN

Mevrouw MULDER: Mijnheer de voorzitter. Wij hebben de gedeputeerde vragen gesteld over de terugkoppeling van het project N34 en het ILG bij de Bestuursrapportage en op die vragen is nog geen antwoord gekomen, terwijl wij dit antwoord nog wel graag willen hebben. Over deze twee grote projecten willen wij gewoon vaker geïnformeerd worden dan, als het om de N34 gaat, alleen bij het PUP. Met betrekking tot het ILG zegt de gedeputeerde dat het college op de curbstones terecht wil komen en scherper wil begroten. Ik ga ervan uit dat de zeven plakjes van het ILG ook scherper worden begroot. Op de discussie op oud-voor-nieuw is de gedeputeerde eigenlijk helemaal niet ingegaan. Ik blijf het teleurstellend vinden zoals de gedeputeerde hiermee omgaat.

Met naar aanleiding van het amendement is de reserve Stimuleringsfonds Drentse projecten nogal in de aandacht geweest. De spelregels van dit fonds zijn wat ons betreft op dit moment nog niet helder genoeg en daarom zijn wij van mening dat het geld begrotingstechnisch in de algemene reserve thuis hoort. De fractie van de VVD volgt onze redenering op dit punt wel, maar stemt toch niet in met het amendement, maar de fractie van de PvdA volgt zelfs de redenering al niet.

De ChristenUnie vindt het allemaal plotseling heel duidelijk, dus de opmerkingen van de accountant gaan kennelijk aan die fractie voorbij.

Ik ben er wel heel tevreden over dat de heer Baas heeft gezegd dat bij de behandeling van de bestuursrapportage ook het rapport van de Rekenkamer Oost-Nederland kan worden betrokken.

De heer MEDEMBLIK: Een ding in het verhaal van het CDA is mij nog niet helemaal duidelijk. Die fractie spreekt in het kader van het stimuleringsfonds over specifieke bestedingsregels die nog niet bekend zijn. Maar volgens mij geldt dat ook voor de algemene reserve. Maar het CDA wil blijkbaar niet het signaal afgeven dat er in Drenthe een fonds is dat is bedoeld om de Drentse economie een impuls te geven. Het ontbreken van bestedingsregels wordt nu belangrijker geacht dan het stimuleren van de Drentse economie en het afgeven van een signaal daarover. Het is mij daarom niet helemaal duidelijk wat het CDA wil. Volgens mij moet het een keuze maken.

Mevrouw MULDER: Ik denk dat wij juist heel helder zijn. Wij volgen de lijn van de accountant, die op pagina 18 van zijn verslag schrijft dat over de reserve Stimuleringsfonds Drentse projecten duidelijke regels moeten worden afgesproken. Voor de algemene reserve bestaan die regels wel en die zijn voor ons volstrekt helder. Daarom stellen wij voor het geld in de algemene reserve te storten en het pas naar het stimuleringsfonds over te hevelen wanneer de bestedingsregels duidelijk zijn. Het kan daarom best zijn dat wij in de volgende vergadering besluiten een bedrag uit de algemene reserve over te boeken naar het stimuleringsfonds. Maar laten wij het wel zuiver houden.

De heer MEDEMBLIK: Maar de specifieke bestedingsregels voor de projecten die wij graag uitgevoerd willen hebben zijn ook niet bij de algemene reserve geformuleerd. De opmerking van mevrouw Mulder gaat daarom even langs mij heen.

Wij kiezen voor het afgeven van een helder signaal en dus voor het stimuleringsfonds.

Mevrouw MULDER: Volgens mij begrijpen wij het heel goed en de heer Medemblik het wat minder goed. Mijn advies aan hem is het allemaal nog eens te bestuderen.

De VOORZITTER: Het wordt nu ook wel een wat technische discussie.

De heer UDDING: Ik wil voor zover nodig het standpunt van de VVD nog wel even verduidelijken. Wij vinden het goed dat voor het beschikken over geld uit het stimuleringsfonds duidelijke regels en criteria gelden. Tot zover zijn wij het helemaal met het CDA eens. Maar aan de andere kant voelen wij er wel voor om juist periodiek als er gelden over zijn vanuit een exploitatie, die gelden wat meer specifiek te bestemmen, juist ook gelet op de toekomstige verplichtingen die vanwege het RSP op ons afkomen. In die zin kunnen wij ons wel goed vinden in het overhevelen van het bedrag van ruim € 13 miljoen naar het stimuleringsfonds.

De heer HUIZING: Mijnheer de voorzitter. Met de uitleg over de implementatie van de aanbevelingen in het verslag van de accountant kunnen wij instemmen. Over de betrokkenheid van de BCA daarbij heb ik de gedeputeerde niet gehoord, maar dat is voor ons wel een belangrijk item.

Met betrekking tot de vraag of het geld in het fonds of in de algemene reserve moet worden gestort, zijn wij het niet eens met het amendement. Wij zijn het met de VVD eens. Voor het putten uit het fonds moeten wel bepaalde gedragsregels gelden, maar wij hebben er geen enkel probleem mee dat het geld op voorhand wordt geoormerkt. Er is overigens ook niets aan de hand, want de staten moeten zelf via een besluit het geld beschikbaar stellen. Met andere woorden: op dat onderdeel zijn wij zelf aan zet.

Ik heb nog geen antwoord gekregen op de vraag, die ik ook al in de commissie heb gesteld, hoe wij het uitstellen van werken in financieel opzicht moeten kwantificeren. Als bijvoorbeeld projecten niet in 2008 maar pas in 2010 of 2012 worden gerealiseerd, wat betekent dat dan financieel? Hebben we dan een scheur in de broek in financieel opzicht, of valt het allemaal wel mee? Wij zouden op die vraag een schriftelijk antwoord krijgen en ik hoor nu graag wanneer ik bij benadering dat antwoord tegemoet kan zien.

Voor het overige stemmen wij met de stukken in.

De heer UDDING: Mijnheer de voorzitter. Ook bij ons is er de nodige teleurstelling over de oud-voor-nieuw-discussie. Wij hebben het idee dat er in een jaar heel weinig is gebeurd, terwijl nadrukkelijk was afgesproken dat de trajecten van Rol en taken en oud-voor-nieuw parallel zouden lopen.

Ik vind verder dat de gedeputeerde enigszins gemakkelijk doet over de onderbesteding met zijn opmerking dat het maar om een beperkt deel van het totale bedrag van ongeveer € 28 miljoen gaat. Ik denk dat het om een heel aanzienlijk deel gaat, omdat ook niet begrote onttrekkingen aan reserves meegeteld moeten worden. Op dit punt blijft het college achter bij zijn ambities.

De heer OOSTERLAAK: Mijnheer de voorzitter. De opmerking van de heer Baas dat als het om de liquiditeiten gaat ik bij de ambtenaren te rade moet gaan, geeft mij toch wel een beetje het gevoel van het kastje naar de muur te worden gestuurd. Bij de behandeling van de Jaarstukken 2006 is ons die raad ook al eens gegeven; vervolgens hebben wij het de ambtenaren gevraagd, maar met hun antwoord konden wij ook niet helemaal uit de voeten. Dat is de reden waarom ik de vraag nu opnieuw heb gesteld en nu krijg ik hetzelfde antwoord.

Mijn punt is dat er niet te laconiek over moet worden gedaan als er zomaar € 10 miljoen op de rekening staat, want de financiële instelling waarbij het geld is ondergebracht, trekt daar wel rente-inkomsten van. De provincie geeft dan dus gewoon geld weg dat zij zelf ten behoeve van de mensen moet besteden. Het is dus zaak te voorkomen dat grote bedragen ongebruikt op een rekening staan. Dat geld moet als de wiedeweerga uitgezet worden, waarna de baten ervan bij de provincie terecht kunnen komen. Uit de grafiek blijkt dat er wekenlang veel meer geld uitstaat dan verwacht zonder dat er iets mee gebeurt. Als wij dat lezen, gaat er bij ons iets kriebelen en vragen wij ons af of dit allemaal wel goed gaat. Ik wil best nog eens terug naar de ambtenaren, maar het is de verantwoordelijkheid van GS dat er op een goede manier iets met dit geld wordt gedaan.

Het is van belang dat wat de provincie op het gebied van oud-voor-nieuw kan doen, ook gebeurt en wel op zo kort mogelijke termijn. Elke taak behoeft niet tot achter de komma bekeken te worden maar er is ook nog zoiets al quick and dirty, waarbij wordt bekeken wat op korte termijn in ieder geval kan worden gedaan. Ik vraag mij af waarom dat niet gebeurt.

Ik had het al eerder gehoord en ik ben blij dat het nogmaals is gezegd dat GS niet uit is op goudomrande regelingen voor afvloeiend personeel. Maar GS gaat er wel aan voorbij dat de staten dit zelf moeten kunnen controleren. Ik geloof mevrouw Klip graag, maar ik heb toch liever dat wij het zelf kunnen controleren. Zoals de bedrijfsvoering de taak is van GS, is het de taak van PS om met de hand op het hart tegen elke Drent te kunnen zeggen dat er wel van alles in de kranten kan staan over wat er bij overheidsinstanties gebeurt, maar dat dit in Drenthe niet voorkomt, omdat de staten dat persoonlijk hebben gecontroleerd. Zo zie ik mijn taak en die wil ik graag op een goede manier uit kunnen voeren. Daarom kunnen wij niet met het antwoord uit de voeten. In het goede gesprek met mevrouw Imhof en mevrouw Klip heb ik aangegeven dat de SP daar verdergaand over geïnformeerd wil worden. De SP vindt dit antwoord dus onvoldoende.

De heer MEDEMBLIK: Mijnheer de voorzitter. In eerste termijn heb ik al aangegeven dat mijn fractie zal instemmen met de Jaarstukken 2007.

Het lijkt mij beter over de bestedingsregels nog maar eens apart met mevrouw Mulder te spreken, want voor de discussie hier wordt het allemaal te technisch.

De heer BAAS: Mijnheer de voorzitter. Het CDA dringt erop aan de terugkoppeling van het project N34 en het ILG meer te laten zijn dan wat het nu is. Wij hadden al aangekondigd dit ook via de bestuursrapportages te zullen doen, dus in elke bestuursrapportage zal een overzicht van de stand van zaken worden gegeven.

Sommige sprekers vinden de oud-voor-nieuw-discussie teleurstellend verlopen. Ik heb gezegd dat de staten in de Begroting 2009 hierover nader geïnformeerd worden. Die toezegging ligt er dus. Voor het overige kan ik niet veel toevoegen aan hetgeen ik al in eerste termijn heb gezegd, namelijk dat die trajecten lopen en dat wij proberen die zodanig in elkaar te schuiven dat de staten een integraal verhaal krijgen voorgelegd. Dus bij de Begroting 2009 komt het college met de resultaten van het oud-voor-nieuw-verhaal.

De VVD vond dat ik wat laconiek deed over de onderbesteding. Dat ontken ik. Ik heb gezegd dat het niet moet worden overdreven, maar dat het ook niet onderschat moet worden, omdat het wel degelijk een hardnekkig probleem is. In de cyclus van planning and control wordt er ook keihard mee aan de gang gegaan, want in de 2^e bestuursrapportage en in de Jaarrekening 2008 moet zichtbaar zijn waardoor onderbestedingen, zo die er al zijn, veroorzaakt zijn. Daarbij zal ook heel scherp gestuurd en geanticipeerd worden. Het is een traject dat niet even tussen neus en lippen door geregeld kan worden, maar dat tijd vraagt. Het college onderkent dat het hoog tijd is dat er iets aan dat probleem wordt gedaan en het is dus niet zo dat ik het probleem onderschat.

De heer Huizing krijgt zeer binnenkort antwoord op zijn vraag, het zal in ieder geval geen weken meer duren.

Zijn vraag over de BCA kan ik voluit honoreren.

Ook voor mij is de kwestie van de liquiditeiten een buiten gewoon technisch verhaal. Die grafiek is nog erger dan die van een koortsthermometer en het is dan ook lastig die grafiek uit te leggen. Een van de redenen voor de pieken was storting door het rijk van het volle bedrag voor de uitvoering en het onderhoud van de N34. Het is een lastig verhaal en ik wil de staten met de uitleg daarvan nu eigenlijk niet vermoeien. Ik zou het ook niet kunnen uitleggen, dat geef ik gelijk toe. Ik vraag de heer Oosterlaak dan ook de technische uitleg aan de organisatie te vragen.

Mevrouw KLIP: Mijnheer de voorzitter. Mijn antwoord verandert niet. De staten gaan straks over rollen, taken en verantwoordelijkheden spreken. Daarover is ook al uitvoerig gediscussieerd bij de totstandbrenging van het dualisme.

De bedrijfsvoering, waaronder het personeelsbeleid, is het beleidsterrein van GS en, nogmaals, daar gaan de staten niet over.

De beraadslaging wordt gesloten.

In stemming komt amendement A1.

Amendement A1 wordt met handopsteken verworpen.

De VOORZITTER: Ik constateer dat de fracties van de PvdA, de VVD en de ChristenUnie tegen aanvaarding van het amendement hebben gestemd doch de overige fracties daarvoor.

Vervolgens besluiten de staten met handopsteken overeenkomstig het voorstel van het college.

De VOORZITTER: Ik constateer dat de heer Westerhof tegen het voorstel heeft gestemd.

2. Rapport van de Commissie rol en taken provincie Drenthe van mei 2008: "Amen is geen Amsterdam", een onderzoek naar positionering, rollen en taken van de provincie Drenthe

De heer VAN DE BOER: Mijnheer de voorzitter. Ik heb een vraag over de procedure. Verleden week kwam het rapport pas om tien voor zes aan de orde in de Statencommissie BFE en toen is besloten de

voorzitter van de commissie de technische vragen via e-mail toe te zenden, die hij dan aan het begin van deze statenvergadering zou beantwoorden, waarna een inhoudelijk debat zou kunnen plaatsvinden. Krijgt de voorzitter van die commissie nu nog de gelegenheid eventueel ontvangen vragen te beantwoorden?

De VOORZITTER: Uiteraard. Het was overigens de bedoeling dat de fracties nu de vragen zouden stellen en dat de heer Van der Tuuk, de voorzitter van de commissie, die zou beantwoorden.

De heer VAN DE BOER: In mijn beleving is afgesproken dat technische vragen voor de statenvergadering zouden worden gesteld en dat de voorzitter van die commissie voor de behandeling van het stuk die vragen zou beantwoorden.

De VOORZITTER: Ik snap de vraag dan niet goed. De heer Van de Boer had de voorzitter van de commissie de afgelopen week van alles kunnen vragen.

De heer VAN DER TUUK: Men mag mij alle vragen stellen, maar dat had de afgelopen week ook gekund. Tot gisteravond tien uur hebben mij echter geen vragen bereikt.

De heer VAN DE BOER: Dan is het antwoord op mijn vraag dat er geen vragen zijn gesteld.

De VOORZITTER: Ik maak de staten erop attent dat het nu gaat om een opiniërende bespreking. Bij de algemene beschouwingen of de dag erna komen de staten er vast nog op terug.

De heer VEENSTRA: Mijnheer de voorzitter. Voor ons ligt het rapport van de Commissie rol en taken provincie Drenthe.

Op 4 juli 2007 is door de fractie van de PvdA een motie ingediend, die met algemene stemmen werd aangenomen, waarin werd voorgesteld tot dit rapport te komen. Helder is dat dit rapport een antwoord is op de vragen die in de motie zijn gesteld. Het is een gericht rapport dat een rol kan spelen bij de behandeling van de Voorjaarsnota 2008.

Ik vind, gelet op het feit dat de motie met algemene stemmen is aanvaard, dat dit stuk nu niet even vrijblijvend kan worden behandeld. Volgens mij kan het niet anders dan dat dit rapport de komende jaren een belangrijke rol gaat spelen.

De staten zijn nu aan zet. De staten hebben het zelf in de hand hoe zij met dit rapport omgaan. Volgens mij kunnen de staten ook grote invloed uitoefenen op hoe het met oud-voor-nieuw gaat. Het is dus niet zozeer een zaak voor het college.

Ik wil de commissie een compliment maken voor wat zij de afgelopen tijd heeft gepresteerd. Het rapport beantwoordt aan de motie van 4 juli 2007.

De PvdA hecht nadrukkelijk veel waarde aan dit rapport en wil er absoluut zorgvuldig mee omgaan. Vandaag bespreken we het rapport oriënterend, na de zomer volgt dan een uitvoeriger bespreking en dan moet duidelijk worden hoe we er een vervolg aan geven, want het kan niet bij dit rapport blijven. Er moet een vervolgc commissie of wat dan ook komen en het zou aardig zijn wanneer de griffie nu al begon met het uitwerken van een aantal uitvoeringsvoorstellen.

Wij zullen de komende tijd dit rapport volop in de fractie bespreken en dit rapport zal in onze algemene beschouwingen van over enkele weken een rol spelen.

In het rapport komt de eigenheid van Drenthe als regionaal bestuur naar voren. Daar zijn we het hartstikke mee eens, maar we moeten wel oppassen dat wij niet iedere discussie wegpoetsen met de opmerking dat wij een eigen bestuur hebben, dat wij een culturele eenheid zijn en dat wij daarmee heel anders zijn dan de randstad. Met een dergelijke houding zouden wij onze eigen glazen wel eens kunnen ingooien. Het bestuur van Drenthe moet zorgen innovatief te blijven en proactief op ontwikkelingen inspelen. Een voorbeeld van proactiviteit was de manier waarop in Drenthe met de herindeling is omgegaan.

In het rapport komen nadrukkelijk ook de nieuwe contour van Drenthe en de regiovisie, de A37 en de A28 naar Zwolle naar voren – daar zijn wij het hartstikke mee eens – en wordt – in onze algemene beschouwingen en na de zomer komen wij daarop wel terug - nogal de nadruk gelegd op het begrip regisseur. Het begrip “regisseur” vind ik nogal vaag en daarom moet bij de verdere uitwerking het begrip “regisseur” nader ingevuld worden.

Kiezen voor de ruimtelijk-economische invalshoek ligt voor de hand. Het is ook terecht dat een burger zich in eerste instantie wendt tot de gemeente, maar dit ontheft de provincie niet van haar taak om ook die burger als uitgangspunt, als basis voor het beleid te beschouwen en om die burger op te zoeken. Ik denk dat in mijn fractie de komende week wel verhitte discussies zullen plaatsvinden over de sociale kant. Wij zijn het er nog niet over eens of de provincie op sociaal terrein een stapje terug moet doen, of juist niet. Dit punt zal de komende weken in onze fractie nog wel voor enige discussie zorgen, want de meningen daarover zijn verdeeld; ik zeg dit in alle openheid. En de gedeputeerden mogen niet mee discussiëren.

Wij willen dit rapport de komende periode als een belangrijk toetsingskader gebruiken. Wij zullen ons ieder keer afvragen of het gaat om een taak die bij de provincie past, wat de meerwaarde ervan is, of er geld voor bestemd moet worden, enzovoorts, enzovoorts. Belangrijk is ook dat geld geen smeermiddel is en dat de provincie in bepaalde situaties ook heel goed de hand op de knip kan houden.

Over hoe het verder moet, zullen wij de komende weken goed nadenken en wij zullen er bij de algemene beschouwingen op terugkomen.

Op pagina 20 en verder staat dat de provincie zich op beleidsterreinen als omgevingsbeleid, marketing en promotie, cultuur, (top)sport, onderwijs et cetera niet moet bezighouden met de uitvoering. Dat is terecht, maar vooraf zal wel een aantal zaken geborgd moeten worden en dat is dan wel weer nadrukkelijk een taak van de provincie.

Uit het rapport blijkt ook dat er wel enige spanning zit tussen de rol van de volksvertegenwoordiger en de rol van de provincie. Die spanning zal er ook wel blijven, maar dit rapport is voor ons een belangrijk toetsingskader. Wij zullen het gebruiken bij onze algemene beschouwingen. Het is ook goed dat wij het eerst gebruiken en dan pas vaststellen, want dan is duidelijk wat iedereen er intussen mee gedaan heeft.

Wij willen graag dat de griffie een aantal varianten uitwerkt voor een commissie die na de zomer het rapport gaat uitwerken. Mijn fractie gaat volop met dit rapport aan de slag, waarbij de rol van de provincie op sociaal terrein binnen onze fractie nog een belangrijk punt van discussie is.

De heer KLAVER: Ik ken deze variant van zaken doen eigenlijk nog niet goed. Ik hoor de heer Veenstra de griffie heel duidelijk verzoeken een aantal varianten uit te werken, maar volgens mij horen de staten daar met hun allen iets van te vinden en niet alleen de PvdA. Komt de heer Veenstra op dit punt met een amendement of met een motie, zegt hij het zomaar tussen neus en lippen door, of is het een hartenkreet? Ik krijg graag enige verduidelijking.

De heer VEENSTRA: De term hartenkreet gaat wat ver. Wat wij vandaag voeren is een oriënterende discussie en volgens mij hoef ik nu niet met moties of amendementen te komen. Het rapport is door de staten zelf gemaakt en voor ons is belangrijk dat het niet in de la verdwijnt. Ik wil er goed over nadenken hoe hiermee verder moet worden omgegaan en hoe ervoor gezorgd kan worden dat dit rapport de komende periode daadwerkelijk een toetsingskader wordt. Het kan niet zo zijn dat de commissie van haar taak wordt ontheven en dat vervolgens het rapport weg is. Ik zoek naar een uitwerkingsvariant, waarbij het rapport de komende twee, drie jaar echt gaat leven. Mijn suggestie is om de griffie hiervoor wat voorstellen te laten doen. Maar goed, als de heer Klaver andere voorstellen heeft, die beter zijn, dan hoor ik die graag.

De heer KLAVER: Voorzitter. Het gaat mij er niet om dat ik betere voorstellen heb, want ik vind het voorstel van de heer Veenstra helemaal niet slecht. Het gaat mij erom dat het allemaal wel staatsrechtelijke netjes geformuleerd moet worden. Het is dan beter gezamenlijk een motie aan te nemen of een verzoek te doen.

De heer VEENSTRA: Wij spreken hier nu als staten over dit stuk en dan zouden wij zo'n verzoek dus een aan onszelf moeten richten.

De heer KLAVER: Motie M1 van 4 juli 2007 was ook een motie aan onszelf en die is ook statenbreed aangenomen.

Het gaat mij alleen te ver om op dit moment te zeggen dat de statengriffie maar een paar varianten uit moet werken. Zo werkt het volgens mij niet.

De heer VEENSTRA: Daar ben ik het mee eens. Maar ik hoor ook graag hoe de andere fracties daarover denken. Voor mij is belangrijk dat er een vervolg aan gegeven wordt; ik zoek een weg waarlangs dit het beste zou kunnen gebeuren en daarvoor doe ik nu een suggestie.

De heer VAN DE BOER: Op de agenda wordt deze bespreking aangeduid als de bespreking van het rapport van de Statencommissie Rol en taken, er is dus geen sprake van een statenstuk. Het is in mijn beleving dus puur een discussiestuk van de staten.

Pas bij de besluitvorming na de opiniërende bespreking vandaag over dit stuk, kunnen moties of amendementen worden ingediend. Het gaat nu om het kennismaken van elkaars standpunten aan de hand van de bevindingen van de commissie. Besluitvorming vindt pas plaats na het zomerreces.

De VOORZITTER: We zien straks nog wel wat de vervolgprocedure moet zijn.

De heer DE JONG: Mijnheer de voorzitter. Namens de fractie van het CDA wil ik kort het woord voeren over de nota "Amen is geen Amsterdam", het onderzoek naar de positionering, rollen en taken van de provincie Drenthe.

De fractie heeft het rapport drie weken geleden gekregen en vanwege de volle agenda's van zowel de commissies als de statenvergadering hebben wij nog onvoldoende gelegenheid gehad voor een uitputtende discussie in de fractie. Wij stemmen dan ook in met het voorstel van de heer Veenstra om het vervolgtraject in stukken te knippen: bij de algemene beschouwingen kan al wel een deel van de discussie plaatsvinden, maar het lijkt ons niet mogelijk het rapport nog helemaal voor de zomer te behandelen. Wij zullen een soort van tijdspad voor de behandeling van dit rapport moeten maken.

Het is onzes inziens een prachtig rapport geworden, waaraan zes statenleden heel veel tijd en energie hebben besteed en wij willen bij dezen via haar voorzitter de hele commissie dankzeggen voor al het werk. Volgens ons is het een prachtig rapport waar we heel veel verschillende dingen uit kunnen halen. Met name de 12 concrete aanbevelingen zijn hartstikke mooi en volgens ons ligt nu de uitdaging voor om daarmee, en als het kan met alle 12, wat te doen. Bij een eerdere gelegenheid hebben wij gemerkt hoe moeilijk het is aanbevelingen van een commissie uit de staten – ik doel op de commissie Reserves en voorzieningen – in de praktijk uitgevoerd te krijgen. Wij kunnen ons voorstellen dat enkele aanbevelingen uit het voorliggende rapport zelfs vanmiddag al een klein beetje moeilijk worden gevonden. Het valt namelijk niet mee om in de praktijk van elke dag je eigen aanbevelingen op te volgen.

Het lijkt ons niet verstandig het rapport vandaag inhoudelijk te bespreken. Naar onze mening kunnen de grote lijnen bij de algemene beschouwingen aan bod komen en moet een soort van tijdspad, dat waarschijnlijk over meer jaren loopt, worden afgesproken waarin wordt vastgelegd wanneer wat wordt opgepakt. Daarbij is een aantal belangrijke aanbevelingen van tafel, waaronder aanbeveling 12. Het tijdspad kan worden geformuleerd in een soort van motie M1a die bij de algemene beschouwingen zou kunnen worden aangenomen. Maar als dit nog te snel is en er langer over het tijdspad moet worden nagedacht, dan moet er na de zomer over besloten worden. Daarna moet duidelijk zijn wanneer wat wordt behandeld.

Wat wij verder van belang vinden na de presentatie van drie weken geleden in deze volle zaal met bijdragen van de heer Dölle en Klaartje Peters, is dat wij als partij de kans krijgen om met onze achterban over dit rapport te praten. Wij willen horen hoe zij naar de dingen kijken.

Een van de dingen die ik hierbij concreet wil noemen is het contact met de burger. Daarover zijn heel mooie dingen opgeschreven en daar kan heel verschillend naar gekeken worden. Maar het blijft uiteindelijk de afweging van elke politieke partij om zelf het contact met de burger te houden, maar misschien is het niet direct de rol van de provincie om heel vaak direct contact met de burger te hebben, zo staat in de laatste zin van die aanbeveling.

Uit de notitie "Het gezicht van Drenthe" blijkt dat de verkoop doorgaat tijdens de verbouwing van de winkel; als de rollen en taken anders worden ingevuld is het soms zaak dat de staten zich afvragen of zij hun beleid gaan voortzetten of veranderen.

Met betrekking tot aanbeveling 9c heb ik nog een concrete vraag. Het gaat om de expertise in of buiten dit huis. In de Statencommissie BFE is verleden week het prachtige voorbeeld aan de orde geweest van de Noordelijke Rekenkamer die in een bepaalde zaak een beroep deed op de kennis in het provinciehuis. Daarbij kwam naar voren dat er op het gebied van de arbeidsvoorwaarden een verschil is tussen de noordelijke provincies. Slaat aanbeveling 9c dan op een breed terrein, bijvoorbeeld informatisering, financiën en automatisering? Waar wordt naar gekeken bij expertise binnen of buiten dit huis?

Wij roepen iedereen op niet alleen naar de letter maar ook naar de geest van het voorliggende rapport te handelen. Dat lijkt ons voor de komende maanden voor ons allen de moeilijkste opgave.

De heer VAN DE BOER: Mijnheer de voorzitter. Ik wil beginnen met een citaat uit het Lantregt van Drenthe, gedaan op haar Staatse vergadering of Landdag, die gehouden is in Assen op 22 maart 1712. Ridderschap en eigen erfden. De staten der Landschap Drenthe, geconfidereerd en overwogen hebbende tot hoe grote nut en dienst het voor welwezen van de land verstrekt, dat het zelve door zekere vastgestelde goede wetten geregeerd worde en dat zowel rechter als partijen en iedere ingezetene wete waarnaar hij zich bij alle voorvallen hebbe te gedragen...

De rest van het citaat laat ik even rusten.

De tijden zijn kennelijk niet sterk veranderd. Ook toen werd gesproken over welke rol en taak de provinciale overheid van destijds had. We spreken nog over de tijd van de Zeven Provinciën, toen de verhoudingen anders waren en de opvattingen door die tijd bepaald werden. Maar de kern was steeds: zorg voor heldere afspraken en besluiten opdat de burger weet wat mijn en dijn is, wat van je als individu verwacht wordt en wat een individu van de overheid kan verwachten.

Door de VVD worden taken, rollen en positie van de provincie bezien vanuit de liberale uitgangspunten. De burger, het individu heeft een centrale verantwoordelijkheid voor zijn doen en laten, de overheid staat op afstand van reguliere taken die in de samenleving onderlinge afstemming en ordening behoeven. Dat betekent per definitie een overheid die zich terughoudend opstelt en ruimte geeft aan particulier initiatief.

Het is vanuit die liberale gedachte dat het rapport over de rollen en taken ons zeer aanspreekt. De VVD is het daarom op hoofdlijnen eens met de strekking van en de conclusies en aanbevelingen in het rapport van de commissie.

Opvallend is de zuiverheid van de aanpak en de heldere en scherpe formuleringen die ervoor zorgen dat de tekst van de rapportage overtuigt. De VVD wil hiervoor de gehele commissie en in het bijzonder haar voorzitter Ard van der Tuuk een groot compliment maken. Ook de ondersteuning door onze statengriffier verdient alle lof.

Zonder iemand persoonlijk iets te kort te willen doen, is het goed te spreken over de Commissie rol en taken en deze niet naar haar voorzitter te vernoemen. De aanduiding "rol en taken" geeft immers de strekking van het werk van de commissie weer: het gaat niet om personen maar om de toekomstige positionering van de rollen en taken van de provincie.

Het rapport is een teken van nuchter, betrokken en kundig werken en sluit als zodanig aan bij de eigenheid van Drenthe. Van belang is dat gekozen wordt voor de Drentse maat van doen en laten, die verrassend nauw aansluit bij de aanbevelingen van de commissie-Lodders in het rapport "Ruimte, regie en rekenschap in de regio". Een punt van kritiek op een van haar conclusies is dat er naar het oordeel van de VVD een scherper onderscheid gemaakt moet worden tussen randstedelijke gebieden en de meer groene landsdelen met stedelijke kernen.

Dat betekent dat er nog een forse discussie over de uit te voeren rollen en taken van de provincie gevoerd moet worden. Het toetsingskader is daarbij een van de criteria.

Bij het toepassen van het toetsingskader wordt steeds de vraag gesteld of een rol past bij de bron van de toegevoegde waarde van de provincie en of een andere overheid of instantie het misschien beter kan. In deze zinsnede ligt dan ook de kern van de verhouding tussen provincie en gemeenten: open, professioneel, gericht op het resultaat en niet op de competentie die het nu voor het zeggen heeft, het dossier. Het toetsingskader geeft vooraf uitsluitsel, dus duidelijkheid en voorkomt onnuttig gezeur.

Daarmee is de basis gelegd voor een vruchtbare samenwerking van alle betrokkenen.

Ook de aanduiding of de uitvoering moet plaatsvinden door de overheid of een instantie, is essentieel. De provincie kan taken wegzetten. Via inschrijving en vrije concurrentie wordt dan voor een aanvaardbare prijs kwaliteit verkregen.

De aanbevelingen van de commissie over de rol van de provincie als financier komen er in de kern op neer dat de provincie vraaggestuurd gaat werken in plaats van aanbodgericht. Dat spreekt de VVD bijzonder aan. De burger neemt het initiatief en is verantwoordelijk voor zijn doen en laten, de overheid faciliteert en reguleert daar waar het nodig is; dus decentraal, tenzij. Wij zetten daarbij dus in op een kleine regisserende overheid.

Dat is ook de kern van de vraagstelling in het rapport. De provincie richt zich op haar kerntaken, vraagt zich steeds af welke dat zijn en stemt daarop haar overwegingen af om tot een besluit te komen. De provincie richt dus haar focus meer op minder taken. Dat geldt straks voor zowel het werken van PS als van GS.

Er ligt nog een interessante vraag over de plaats die welzijn in het gesplitste veld tussen provincie en gemeentes inneemt. Naar ons oordeel ligt de taak voor welzijn primair bij de gemeentes en heeft de provincie een stimulerende rol om het profiel van de provincie daarin nader in te kleuren, maar dit wel steeds in nauwe samenspraak tussen provincie en gemeentes. Doorslaggevend daarbij is dat diep in de gemeenschap, dicht bij de burger, uitvoering wordt gegeven aan de plannen, want dan wordt ook zichtbaar wat de provincie doet.

In het rapport over de rollen en taken is sprake van een andere inzet van de expertise. De loketfunctie voor gemeentes en/of instellingen komt daarbij sterk naar voren, een punt dat de VVD nauw aan het hart ligt. De VVD wijst hierbij op de afweging tussen expertise in huis hebben of het gericht inhuren. De organisatie richt zich hierbij op haar eigen geformaliseerde kerntaken en huurt gevraagde deskundigheid extern in.

De VVD wijst in dit verband ook op haar pleidooi voor een subsidiemakelaar en het Europaloket. Het veld heeft hier zonder meer behoefte aan en wij concluderen dat deze voorzieningen prima passen in het toetsingskader van "Amen is geen Amsterdam". Uitvoeren dus nu.

De VVD is benieuwd of de vertegenwoordiging van alle zes partijen in de commissie leidt tot een eensluidende conclusie na de bespreking van het rapport en welke conclusies en aanbevelingen van de Commissie rol en taken worden overgenomen.

De commissie heeft in haar gesprekken met het maatschappelijk veld veel contacten gelegd en rapporteert daar enthousiast over. Er is een schat aan reacties en waardevolle opvattingen opgedaan. Hier betaalt zich de verantwoorde aanpak van de commissie in klinkende munt uit. Er is voor de conclusies en aanbevelingen van het rapport per definitie draagvlak. Het is voor de VVD van belang op gezette tijden met deze stakeholders in contact te blijven, zij kunnen ons immers blijvend voeden.

Het is aan ons, provinciale staten, om daaraan een passend vervolg te geven en om scherp te omschrijven wat we willen, en ook dit SMART geformuleerd.

Voor de VVD betekent dit uitvoering geven aan de conclusies en aanbevelingen op basis van het toetsingskader. Het zou ons als PS ook sieren wanneer wij in onze voorstellen en moties dit kader vooraf gingen hanteren. Het onderschrijven van de kern van het rapport van de Commissie rol en taken legt ons ook die verplichting op. Die verplichting geldt niet alleen voor PS in hun controlerende, taakstellende en initiërende rol, maar ook voor GS als dagelijkse uitvoerders van het provinciaal beleid. Hiervoor is een actieve informatieplicht van GS naar PS voorwaarde.

Van ambtenaren vraagt dit een herijking van hun positie in het huidige veld. De VVD hoopt dat de nu gaande omslag in werken en denken binnen het provinciehuis convergeert naar de strekking van het rapport van de Commissie rol en taken.

Hoe nu verder? De commissie beveelt aan om na aanvaarding van de strekking van het rapport – voor het zover is zijn we al een paar maanden verder – tussen nu en 2010 het totale takenpakket van de provincie tegen het licht te houden. Wij het ermee eens dat dit in ieder geval binnen de zittingsperiode van deze staten gebeurt. De VVD ziet daarbij het volgende beeld: GS betrekken ook de operatie oud-voor-nieuw onder het toetsingskader van dit rapport. PS hebben via dat mechanisme rechtstreeks grip op de effecten van de uitvoering. Daarmee geven zij invulling aan hun controlerende taak. Het primaat ligt dan ook bij PS. PS zullen zich bij de uitvoering van hun taak hier dan ook op moeten richten. Zij doen dan hun werk als gekozen volksvertegenwoordigers voor de burgers.

Ten slotte: de conclusies en aanbevelingen spreken de VVD aan, want die sluiten op hoofdlijnen aan bij haar uitgangspunten. Bij de beoordeling van de besluitvorming wordt dan ook steeds de vraag gesteld of het toetsingskader correct gehanteerd is, welke afwijkingen vastgesteld kunnen worden en welke redenen aan die afwijkingen ten grondslag liggen. Op grond van die informatie kan het toetsingskader verder aangescherpt worden. Zo wordt het toetsingskader een levend en werkbaar instrument en wordt voorkomen dat het tot een dogma wordt. Dat moet zeker voorkomen worden. Het gaat om de positionering van de provincie als middenbestuur, een bestuur dat gericht is op het welzijn van zijn inwoners.

De heer OOSTERLAAK: Mijnheer de voorzitter. Allereerst wil ik de commissie danken voor dit heldere rapport, waarin de zaken goed verwoord zijn. Ook mijn fractie kan in grote lijnen de conclusies onderschrijven.

Wat ik verder zal zeggen, is gewoon een eerste reactie op het rapport, het zijn gewoon wat opmerkingen, waarop ik graag een reactie van de commissie krijg.

Het klopt dat de discussie over nut en noodzaak steeds terugkomt en dat de provincies in het algemeen een wezenlijk probleem hebben. De bevolking herkent zich vaak niet in de provincie en weet zich daarin niet vertegenwoordigd. Op nationaal en gemeentelijk niveau is dit allemaal een stuk beter.

Als dit zo is, is er toch iets mis met het democratisch gehalte van het Drentse parlement. Het is dan onvoldoende te zeggen dat er verkiezingen zijn geweest en dat de provincie daarmee weer gelegitimeerd is. Democratie staat toch voor iets actievers. Het volk moet vertegenwoordigd worden en moet zich vertegenwoordigd weten, er moet sprake zijn van een wisselwerking. PS zijn een democratisch gekozen orgaan en de staten doen zo goed mogelijk hun best om voor de bevolking op te komen, maar zijn ook een problematisch orgaan, net als de Eerste Kamer, waarover dergelijke opmerkingen ook wel worden gemaakt. Hoe ziet de commissie dat?

Het klopt dat Amen geen Amsterdam is, want provincies als Noord-Brabant, Gelderland en Zuid-Holland zijn gewoon te groot. Regio's als de Betuwe, de Veluwe en de Achterhoek in Gelderland hebben niets met elkaar te maken en daarnaast is er dan nog het stedelijk gebied Arnhem-Nijmegen. Dit soort gespletenheid kent Drenthe gelukkig niet. Drenthe heeft gewoon een eigen identiteit, daar zijn wij het wel mee eens.

De tegenstelling die ook in Drenthe speelt, is die tussen de overvloed aan financiële middelen van de provincie en de vaak krappe beurs van de gemeenten. Het is dan gemakkelijk te zeggen dat het rijk de gemeenten meer middelen moet verstrekken, maar de werkelijkheid is anders. Op het moment dat het toetsingskader erbij wordt gepakt, blijkt misschien dat een andere overheid iets beter kan, maar als het geld bij die overheid ontbreekt, wordt het voor de provincie toch lastig om taken af te stoten. Als er taken overgaan, moet er ook geld meekomen. Wij zien dit als een probleem. Heeft de commissie hier ook over nagedacht en kan zij hierop reageren?

We leven niet in een ideale bestuurlijke wereld. Het bestuurlijke landschap is niet ideaal ingedeeld en nog vaker vullen de diverse bestuurslagen hun verantwoordelijkheid niet op een ideale manier in. Als voorbeeld wil ik het inkomensbeleid noemen. Voor zover de overheid zich hiermee al bemoeit, ligt het primaat bij Den Haag. Gemeenten moeten echter keer op keer constateren dat er groepen in armoede leven en dat onze regering op bepaalde momenten geen effectief beleid voert. Dan is de formele regel dat gemeenten geen inkomensbeleid mogen voeren voor ons geen begaanbare weg. Als er noden zijn

in Drenthe, is het volgens ons de taak van de bestuurslaag die de mogelijkheid heeft om die noden weg te nemen, dat ook te doen. Op het moment dat zaken misgaan in onze provincie zijn er wellicht allerlei instanties of mogelijkheden die voor een oplossing moeten zorgen, maar ook dan kan de provincie niet weggijken en de problemen laten voortbestaan. De commissie maakt dan wel onderscheid tussen allerlei rollen, maar wij horen hier toch graag nog wat meer over.

De commissie schrijft dat de natuurlijke partners van een regionaal bestuur zich bevinden in het samenstel van maatschappelijke organisaties, belangenbehartigers en georganiseerde burgers. De individuele burger zou daar niet bij horen. Dat is toch wel een beetje een rare visie, want naar onze mening dient de provincie doorlopend alert te zijn op de momenten waarop de burger in beeld moet komen. Uit het feit dat er een paar honderd chauffeurs naar het provinciehuis komen of de publieke tribune vol zit met bewoners uit Ees, blijkt wel dat de burger zelf hier heel anders over denkt.

Het is natuurlijk goed dat de commissie heeft gesproken met allerlei wethouders en met mensen van maatschappelijke organisaties, maar het is misschien ook een aanrader om gewoon eens een babbeltje te maken met mensen die te maken hebben met besluiten van de provincie en te horen wat zij van de provincie verwachten.

Het is natuurlijk goed dat wordt gekeken welke rollen en taken bij de provincie horen. Het gaat daarbij niet alleen om het afstoten van taken, maar soms ook om het aannemen of zelfs het terugveroveren daarvan. Zo zou naar onze mening van veel taken die het SNN zich heeft toegeëigend moeten worden nagegaan of die niet eigenlijk bij de provincie thuishoren.

Mevrouw STIJKEL: Mijnheer de voorzitter. Allereerst onze complimenten voor dit rapport. Het is te zien dat voor de totstandkoming ervan veel werk is verzet. Nu ligt dan ook een gedegen onderzoeksrapport ter bespreking voor.

De conclusies en aanbevelingen zijn er tweemaal in vermeld en het toetschema maar liefst driemaal. Daaruit blijkt wel heel duidelijk dat we met dit rapport aan de slag moeten.

Onze complimenten ook voor het goed georganiseerde symposium, de ChristenUnie heeft dat werkelijk als heel waardevol ervaren.

De uitvoering van het rapport is nu aan PS en, als het gaat om de handelwijze van de ambtenaren, aan GS.

Uit het rapport blijkt duidelijk dat een cultuuromslag nodig is.

Ik heb een aantal opmerkingen, die ik een beetje vragenderwijs wil stellen, omdat wij er intern nog over aan het praten zijn.

Op pagina 5 staat bijvoorbeeld dat er bij elke taakuitoefening en roluitvoering van de provincie sprake dient te zijn van een toegevoegde waarde. Dat vinden wij een beetje een probleem, want wie bepaalt die toegevoegde waarde, zijn dat de staten of GS, de ambtenaren of misschien de organisatie, wellicht de gemeenten of de burgers? Maar wat vooral erg belangrijk is, is de vraag vanuit wiens visie die toegevoegde waarde wordt bepaald.

Op pagina 6 en pagina 12 staat dat de individuele burger zelden rechtstreeks wordt geraakt door het beleid van de provincie. Maar wanneer we denken aan de bouw van woningen in kleine dorpen, aan de aanleg en het onderhoud van wegen – het voorbeeld van de perikelen rond de N34 bij Ees zijn al genoemd – aan jeugdzorg, het openbaar vervoer, de musea en aan de discussie over Het gezicht van Drenthe dan vragen wij ons toch wel af of de provincie er voor de burger echt niet rechtstreeks toe doet. Is de burger misschien niet te veel op afstand geplaatst in dit rapport?

Op pagina 7 komt het versterken van de rol van Drenthe in interbestuurlijk en Europees verband aan de orde. Als ChristenUnie kunnen wij dit van harte onderschrijven, wij vinden dit een heel goede zaak. Wel moet dan, uiteraard, rekening worden gehouden met de consequentie dat de bestuurders mogelijk niet aanwezig zijn in déze vergadering, bij ónze besprekingen, maar in Brussel of Den Haag of elders voor Drenthe aan het netwerken zijn. Dan kunnen en mogen we ook niet verwachten dat elders de agenda's aangepast worden aan ons vergaderschema.

De heer KLAVER: Kan mevrouw Stijkel toelichten wat zij precies bedoelt met haar opmerking over agenda's aanpassen?

Mevrouw STIJKEL: Het is nu al een paar keer voorgekomen dat onze gedeputeerden niet aanwezig konden zijn in onze vergaderingen, omdat zij of in Brussel of elders waren. Als zij daar voor Drenthe goed bezig zijn, aan het netwerken zijn, dan mogen zij van ons daar zijn. Dan hoeven zij niet hier te zijn, want de vergaderschema's zijn gewoon niet aan elkaar te passen. Laat ik het zo zeggen: Brussel kan geen rekening houden met onze vergaderschema's.

De heer KLAVER: Dat is een heel bijzondere opvatting. De fractie van het CDA denkt daar volstrekt tegengesteld over. Een jaar heeft 365 of 366 dagen en alles bij elkaar opgeteld moeten de leden van GS zo'n dertig dagen aanwezig zijn omdat wij dan vergaderen. Dan zijn er nog 335 dagen over om zich elders in te spannen voor deze fraaie provincie. Daar hebben wij dus volstrekt verschillende meningen over.

Mevrouw STIJKEL: Dat wij hierover van mening verschillen, is prima.

Voorzitter. Op pagina 29 word gesteld dat de provincie zich nu te vaak met details bemoeit, dat het bestuurlijk nog wel meevalt, maar dat het ambtelijk soms doorslaat.

Ik ben erachter gekomen dat er in dit huis erg veel kennis is en dat juist daarom de betrokkenheid van de ambtenaren erg groot is. Ik merk dan ook dat zij hun opgedane kennis en ervaring willen inzetten. Toch moet de provincie ervoor waken zich vergaand met de uitvoering te bemoeien. Wij vragen ons derhalve af, of de provincie misschien niet meer moet loslaten, of zij haar bemoeienis niet meer moet laten afhangen van de vraag, of is ook hier een omslag in het denken nodig?

Voorzitter. Wij stelden onszelf en nu ook de commissie de vraag hoe Drenthe eruit zou zien wanneer we als provincie niet zoveel tijd, niet zoveel geld en niet zoveel inzet hadden gestoken in de vele, vele projecten die door ons zijn aangejaagd en aangestuurd, projecten die – als voorbeeld noem ik welzijn en zorg – niet altijd tot onze feitelijke taken behoren. Vandaar dat wij wel eens uitgezocht willen hebben – het is misschien een taak voor het onderzoeksbureau – wat nu juist de toegevoegde waarde van onze bemoeienis met de projecten is geweest. Wij vragen om een evaluatie over een langere periode.

Duidelijk is dat de provincie het overleg met medeoverheden dient te activeren. Dat hiermee richting de gemeenten al een goede start is gemaakt, blijkt uit de voorbereidingen voor de sociale agenda en, daaruit voortvloeiend, de sociale allianties; wij hopen er tenminste op dat dit allemaal goed komt. Als voorbeeld wil ik in dit kader ook het nieuwe POP, Het gezicht van Drenthe noemen.

Soms zullen we tot de conclusie komen dat het provinciaal beleid afgestemd moet worden op het gemeentelijke beleid en niet andersom. Wanneer dit onze provincie ten goede komt dan moeten wij dat ook durven doen.

Voorzitter. Er blijft nog meer dan genoeg gespreksstof over om later nog eens nader met elkaar van gedachten te wisselen.

De commissie heeft heel goed werk afgeleverd, maar het échte werk moet volgens onze fractie nu nog beginnen.

Dit rapport heeft hiervoor in elk geval een heel goede aanzet gegeven. Het gaat om beleid op die punten waarop de provincie er ook werkelijk wat toe doet, waarop de provincie bewezen heeft een meerwaarde te hebben. Soms kan dit betekenen dat er pijnlijk afgeslankt moet worden. Er is dan moed voor nodig om politiek de juiste keuzes voor onze provincie te maken.

Vandaar ook dat de opmerking van de heer Veenstra om de statengriffie varianten te laten uitwerken, ons erg aanspreekt.

Mevrouw SMITH: Mijnheer de voorzitter. Vandaag bespreken we dus het rapport "Amen is geen Amsterdam". Bij deze bespreking wil ik ook het rapport van de commissie-Lodders enigszins betrekken. Net als alle andere fracties, dankt ook de fractie van GroenLinks de leden van de Statencommissie Rol en taken en de griffie voor het vele werk dat zij hebben verzet. Het is een goed, duidelijk en leesbaar rapport geworden en met het merendeel van de conclusies en aanbevelingen daarin kunnen wij het wel eens zijn.

We hebben echter ook wel zorgen over het rapport. We willen graag de discussie over de rol van de provincie in het sociale domein aangaan. Als ik lees dat de Commissie rol en taken van mening is dat de provincie geen taak meer heeft in het sociale domein van zorg en welzijn behalve wanneer vanuit de gemeenten hierom wordt gevraagd dan bekruipt ons toch wel enige angst.

De provincie heeft toch een eigenheid. De provincie is klein, overzichtelijk en veel zaken in het sociale domein beslaan verschillende gemeenten. Daarom baart hetgeen op pagina 10 staat over onderwijs (schoolverlaters) ons zorgen. Maar gelukkig staat op pagina 34 bij "Gevraagde rol" dan weer: "Lange termijn visie ontwikkelen, ..., partijen bijeen brengen, samenhang aanbrengen,, samenwerking..". Er moeten, nu wij het rapport gelezen hebben, volgens ons nog genoeg mogelijkheden tot invloed op het sociale terrein zijn. Wij moeten de vraag stimuleren, ofwel ophalen en gemeenten en organisaties helpen om de vraag te bedenken, waarna die vraag vertaald kan worden in provinciaal beleid. Ik denk bijvoorbeeld aan de sociale allianties met gemeenten met betrekking tot de sociale agenda. En als er een vervolgwergroep komt - dit is nog even een discussiepunt – dan willen wij ook met die werkgroep deze discussie voeren.

Drenthe is als provincie uniek en kan op sociaal terrein wat ons betreft veel betekenen. De regierol en de sturende, kaderscheppende functie van maatschappelijke organisaties wordt gelukkig wel in de nota genoemd.

Als dan in de concept-Sociale agenda GS de conclusie trekken in 2011 en 2012 geen zorg en welzijn meer te willen behartigen dan gaat mij dat veel te snel. Wordt dit bedoeld met oud-voor-nieuw?

Ook financieel kan de provincie veel betekenen. De belangrijkste conclusie van de commissie is dat we er als provincie toe doen - van opheffen is geen sprake – en dat was toch een groot deel van de in de motie verwoorde opdracht. Juist in Drenthe, een kleine provincie met veel platteland, hebben we elkaar nodig. Dat we ons op de meeste terreinen niet met de uitvoering bemoeien, akkoord, want dat vindt men vervelend, maar de provincie heeft wel degelijk een rol, maar laat die dan van onderop gevoed worden.

Ik denk ook aan de bijdrage op het symposium van een aantal burgemeesters, die het juist heel goed vinden dat we samen bijvoorbeeld de laaggeletterdheid aanpakken.

Ik kom op het lijstje dat op pagina 52 begint. Als er staat dat een taak autonoom is, wil dat in het algemeen nog weinig zeggen. Betekent het niet meer doen, of juist wel doen? Er zijn binnen de provincie ook wel ideeën die haaks staan op dit rapport. Als voorbeeld noem ik de Vuelta en het bedrag van € 1,2 miljoen voor de breedtesport. Het gaat daarbij niet om een vraag vanuit de gemeenten, de provincie is er zelf mee gekomen.

In het toetsingkader gaat het erover of een rol bij de provincie past, of dat een andere instantie die rol beter kan vervullen. Zolang gemeenten vragen: "Help ons, ondersteun ons en faciliteer ons", blijven we dat doen.

Op pagina 39 staat iets van groot belang, namelijk dat we een groot dorp zijn en elkaar dus helpen. En gelukkig kan een partijpoliticus altijd nog bepaalde zaken aan de orde stellen.

De belangrijkste opmerking uit het rapport is dat er wel iets aan de uitvoering mag veranderen. Als we samen hebben bedacht hoe iets moet, voert de gemeente het vaak uit. De provincie zit dan niet meer aan het stuur maar is wel de kaartlezer. Wat de meeste onderwerpen betreft, kunnen wij hiermee instemmen.

Dat de fractie van de PvdA nog discussieert over het sociale domein verheugt mij. Die discussie is er binnen onze fractie niet, maar dat heeft ongetwijfeld met het getal te maken.

De VOORZITTER: Naar mij blijkt wenst het college niet te reageren en daarom geef ik het woord aan de voorzitter van de Commissie rol en taken.

De heer VAN DER TUUK: Mijnheer de voorzitter. Het is mij opgevallen dat de bijdragen nogal wat verschillen: de een spreekt in heel algemene bewoordingen en de ander gaat nogal sterk op de inhoud in. Ik zal de concrete vragen zo goed mogelijk beantwoorden, maar ik wil verder geen discussie aangaan.

De commissie stelt het zeer op prijs dat haar veel lof is toegezwaaid en namens de commissie dank ik de staten daarvoor. De commissie heeft van het onderzoek veel geleerd en ik heb het vermoeden dat de staten er ook veel van kunnen leren.

De heer De Jong vroeg wat wordt bedoeld met kennis in en buitenshuis. In zijn algemeenheid stelt de commissie: "Drenthe doet ertoe" en vanuit die stelling zegt zij: "Noblesse oblige, adel verplicht." Dus als je ertoe doet, moet je als provincie de juiste dingen goed doen. Vandaar dat wij zeggen: meer focus, minder taken.

Maar in de gesprekken over alle beleidsvelden blijkt dat de mensen in de uitvoering van de taken de rol van kennis brengen heel erg waarderen. Dan is onze conclusie dat de provincie heel goed in de gaten moet houden dat zij die kennis ook altijd brengt. Wij hebben geconstateerd dat op bepaalde beleidsterreinen de kennis of op afstand is gezet, waardoor de provincie niet meer het idee heeft de kennis te kunnen sturen, te bewaken, te ontplooiën en te kunnen garanderen voor de toekomst, dan wel niet meer in dit huis aanwezig is, waardoor die ingehuurd moet worden.

De heer Van de Boer zegt dat het best zo kan zijn dat de provincie op onderdelen kennis inhuurt en daarin heeft hij gelijk, maar soms is het voor de provincie voor haar beleid zo belangrijk die kennis in huis te hebben, dat de aanwezigheid van die kennis ook voor de toekomst gegarandeerd moet zijn. De PIOFA-taken staan daar los van, want daarbij gaat het om de bedrijfsvoering.

Ik heb het gevoel dat de heer Oosterlaak met zijn vragen de kern van het rapport heeft geraakt.

De heer Oosterlaak stelt dat verkiezingen alleen de provincie niet legitimeren, maar dat de provincie ook naar de burger toe moet om haar legitimatie te vinden. Dat is staatsrechtelijk gezien een heel interessante uitspraak en de commissie heeft dit punt ook besproken. Ik wil als voorbeeld Amerika noemen, door ons vaak verguisd, maar vanwege de manier waarop de democratie daar is ingericht, kunnen wij er wel wat van leren. De rechters, die zich niet elke dag met elke burger bemoeien, de officieren van justitie, die dat hopelijk ook niet elke dag doen en de burgemeesters worden in Amerika door burgers gekozen. Daarmee vinden die functionarissen hun legitimatie in dat land. Het idee erachter is dat als je dat ambt wilt uitvoeren, wat je verder ook dat in ambt doet, je een legitimatie van de samenleving nodig hebt. Die legitimatie krijgen die functionarissen door hun verkiezing in het ambt.

Zo zie ik ook onze provinciale staten. Onze taak kan zijn dat wij niet altijd rechtstreeks met de burger te maken hebben, maar onze legitimatie zit 'm erin dat wij – en sinds de Franse revolutie is daarvoor gevochten – door het volk in dit ambt zijn gekozen. Daarom moet volgens ons de verkiezing altijd door de burger plaatsvinden, want daarin vindt het ambt zijn legitimatie.

De taakuitoefening – denk aan de Amerikaanse rechter of sheriff - hoeft in de dagelijkse praktijk niet altijd rechtstreeks met de burger te maken hebben.

De heer Oosterlaak zegt dat wanneer geconstateerd wordt dat bepaalde dingen niet goed zijn, de provincie soms als platform wordt gebruikt om dat te doen wat de staten denken dat goed is. Dat is de kern van de zaak. Het gaat er nu om of het uitgangspunt moet zijn dat anno 2008 de autonomie van de provincie nog steeds bewaakt moet worden – professor Dölle heeft er op het symposium het nodige over gezegd – of dat er wat aan die positie wat moet veranderen, omdat er in het land heel wat is veranderd. Er is immers ook niet voor niets een discussie gaande over nut en noodzaak van de provincies.

De commissie heeft in het voorliggende rapport willen aantonen dat Drenthe ertoe doet en dat de provincie zich nog steeds met bepaalde taken moet bezighouden en wil met dit rapport tegenwicht bieden aan de landelijke discussie die geënt is op de randstadprovincies en waarin sprake is van aantasting van de autonomie en waarin de gemeenten laten weten dat de provincie nog wel een aantal taken kan krijgen, maar dat zij zich voor de rest nergens mee moet bemoeien. Wij hebben juist geprobeerd die autonomie bij ons te houden, maar willen wel dat daar verantwoord mee wordt omgegaan.

De commissie is daarom van oordeel dat de provincie zich niet met elk probleem dat zij signaleert bezig moet willen houden, dat de provincie zich moet concentreren op de taken die op natuurlijke wijze op haar bordje komen.

De heer DE JONG: De bijdragen van de diverse fracties en het antwoord van de heer Van der Tuuk richting de heer Oosterlaak roepen allemaal vragen op. Het is niet de bedoeling vandaag over dit rapport te discussiëren en daarom is mijn vraag wanneer de verdere behandeling van dit rapport kan

plaatsvinden, bij de algemene beschouwingen of later dit jaar? Het is nu niet het juiste moment voor een discussie, maar wanneer kan die dan wel plaatsvinden?

De heer VAN DER TUUK: Ik ben mijn verhaal begonnen met de mededeling dat ik moest kiezen of ik de vragen wel of niet zou beantwoorden.

De VOORZITTER: Het lijkt mij goed dat de heer Van der Tuuk de concrete vragen kort beantwoordt. Daarna moet een afspraak worden gemaakt over de vervolghandeling. Het rapport komt ongetwijfeld bij de algemene beschouwingen aan de orde en misschien daarna ook nog wel, maar het is wel zaak de vaart erin te houden.

De heer VAN DER TUUK: Ik heb nog vier vragen te beantwoorden en vervolgens zal ik een voorstel doen voor een vervolg van de behandeling.

Als het om de natuurlijke partners van de provincie gaat, kunnen allerlei voorbeelden worden genoemd. De commissie heeft de aanbeveling over de burgers redelijk scherp neergezet. In de discussie zullen we elkaar wel ongeveer halverwege tegenkomen, want natuurlijk zijn er voorbeelden te verzinnen van zaken waarop de provincie de individuele burger ontmoet. Het gaat de commissie erom dat politici, waar zij ook zijn, altijd de neiging hebben op de individuele burger te focussen; dat heeft natuurlijk ook te maken met de legitimatie. De commissie heeft in deze aanbeveling naar voren willen brengen dat het in sommige staatsrechtelijke lichamen, waaronder de provincie, niet altijd in de eerste plaats om de individuele burger gaat, maar dat de burger vertegenwoordigd wordt door maatschappelijke organisaties als woningbouwverenigingen of de milieufederatie. De provincie doet heel vaak zaken met die organisaties en hoeft zich er volgens de commissie niet voor te schamen dat zij niet altijd rechtstreeks contact heeft met de afzonderlijke burger.

De vraag over het SNN wil ik parkeren tot een volgende bespreking, waarin het rapport wat uitgebreider aan de orde komt. De commissie heeft zich wel uitgelaten over de oriëntatie van Drenthe op Noord, Oost en Zuid, maar natuurlijk speelt het SNN ook een belangrijke rol.

Ik zal proberen de vragen van mevrouw Smith kort te beantwoorden. Het centrale punt in haar verhaal waren haar zorgen over de conclusies van de commissie met betrekking tot het sociale domein.

Wat de commissie heeft willen zeggen is dat de provincie in de eerste plaats aan de lat staat voor taken op het gebied van ruimtelijke ordening en cultuur en niet voor de sociale taken, want die blijken in het kader van decentraal wat kan, centraal wat moet, bij de gemeenten of bij het Rijk te horen.

Wat wij vervolgens hebben willen concluderen is dat je je niet los kunt maken van de discussie die in Nederland over de provincies gaande is. Ook Drenthe moet daarop verdacht zijn. Het enige wat wij met dit rapport kunnen proberen te doen is voor een deel in die discussie mee te gaan, maar ook het Drentse tegenwicht te bieden omdat wij hierin toch een eigenheid hebben. Die eigenheid hebben wij proberen te verwoorden met de opmerking dat wij ons niet in de eerste plaats verantwoordelijk moeten voelen voor alles wat gebeuren moet, maar dat wij wel bereid moeten zijn de rol van sparringpartner, kennisbrenger en regisseur op ons te nemen, om eventueel samen met de gemeenten nog wat te kunnen doen. Maar dat is net even een kanteling van de manier waarop tegen de agenda wordt aangekeken. Er zijn andere spelers die in de eerste plaats verantwoordelijk zijn en natuurlijk wil de provincie op allerlei terreinen meedenken en ook mee handelen, maar dan alleen wanneer daarom wordt gevraagd en dan nog alleen in een specifieke rol.

Ik hoop hiermee wat verduidelijkt te hebben hoe het rapport is bedoeld.

Het gaat nu om de vraag of wij de autonomie van de provincie zo willen gebruiken dat wij zeggen dat wij niets met alle ontwikkelingen te maken hebben, waarna wij de borst gewoon weer breed maken en op de huidige weg voortgaan – dat is wat Klaartje Peters in haar boek “Het opgeblazen bestuur” signaleert – of dat wij een methodiek gaan kiezen die past in de discussie die in Nederland plaatsvindt maar die ook past bij de eigenheid van Drenthe, omdat Drenthe nu eenmaal een andere provincie is dan Zuid-Holland, Noord-Holland of Utrecht.

Voorzitter. Met betrekking tot het vervolg op dit rapport zijn diverse voorstellen gedaan. De commissie heeft hier ook over nagedacht en is van mening dat het initiatief aan de staten is. De staten moeten via

de griffie met een voorstel komen. Ik kan mij goed voorstellen dat de staten een voorstel formuleren waarin is opgenomen dat bij de algemene beschouwingen een tijdpad wordt neergezet. Daarbij moet wel rekening worden gehouden met het probleem – en daar heb ik niemand iets over horen zeggen – dat de commissie bij het maken van dit rapport dacht te kunnen zwaluwstaarten met het college op het punt van de toetsing. Dat is niet gebeurd. Er zijn nu twee mogelijkheden: de staten gaan zelf een commissie instellen en een eigen beleid ontwikkelen, of het college komt op korte termijn op basis van het voorliggende rapport met voorstellen, waarna de staten die gaan toetsen.

Ik kan mij best voorstellen dat er nog een ronde wordt ingelast voor de commissie, maar dan doet die commissie wel dubbel werk, omdat het college hier ook aan werkt.

De heer VEENSTRA: Voorzitter. Voor u de heer Van der Tuuk het woord gaf, vroeg u of het college nog wilde reageren. Dat heeft het college niet gedaan. Zou het niet goed zijn dat er, voor de staten na de zomer dit rapport vaststellen er in ieder geval ook een reactie van het college is, welke reactie de staten in hun voorbereiding kunnen betrekken? Ik ben wel benieuwd hoe de overige fracties hierover denken.

De heer DE JONG: Mijn eerste reactie is dat de staten wel het heft in eigen hand moeten houden. Ook tijdens de discussie over de jaarstukken bleek dat de staten veel te veel afwachten. De staten moeten dus het initiatief houden, maar moeten daarbij wel letten op waar het college mee bezig is, want op dubbel werk zit niemand te wachten. Het college moet daarom snel laten horen hoe het hierover denkt, want dan kunnen wij daar gebruik van maken.

De heer VEENSTRA: Ik ben het helemaal met de heer De Jong eens dat wij het stuur vast moet houden. Maar ik vind het wel waardevol de mening van het college over dit rapport te horen.

De heer DE JONG: Zeker. Ik hoop ook dat het college het rapport gelezen heeft en binnenkort reageert.

De VOORZITTER: Dit is een opiniërende discussie en het is niet de bedoeling er verder op door te gaan, maar wij moeten wel proberen tot een vervolg te komen.

De heer VEENSTRA: Het is nu wel gebleken dat het rapport in de verschillende fracties nog goed moet worden besproken. Ik denk ook dat iedere fractie dit rapport in haar algemene beschouwingen een rol laat spelen. Het lijkt mij goed dat het rapport direct na de zomer wordt vastgesteld en dat dan een aantal varianten voorliggen over hoe nu verder moet worden gegaan, want de uitvoering moet wel geborgd worden. Wat mij betreft ligt er dan ook een reactie van het college bij de stukken.

De VOORZITTER: De volgende gelegenheid om over dit stuk te spreken is pas op 8 oktober en dat is toch wel een lange tijd. Maar ik hoor graag hoe de fracties hierover denken.

De heer KLAVER: Ik ben het met de heer Veenstra eens dat wij het heft zelf in handen moeten nemen. Mij lijkt het toe dat wij bij de algemene beschouwingen gewoon kunnen vertellen wat wij ervan vinden en daarop verwacht ik dan in die vergadering ook een reactie van GS. Die reactie kunnen wij dan in onze verdere beraadslagingen betrekken, zoals dat netjes heet en vervolgens kan er dan een motie 1a of 1b worden ingediend. En intussen kunnen wij er ook nog over nadenken hoe wij dit stuk na de vakantie opnieuw oppakken. Eind juni lijkt mij hét moment om over dit stuk te spreken, te meer daar motie M1 op 4 juli 2007 is aangenomen. Dit rapport is daar een vervolg op en het lijkt mij goed na te gaan of wij na A nu ook B kunnen zeggen.

De VOORZITTER: Ik kan die redenering wel volgen, maar het rapport moet natuurlijk wel officieel worden vastgesteld. Moet het rapport dan op 26 juni of pas op 8 oktober worden vastgesteld?

De heer KLAVER: Er zal nog een stuk bij moeten komen en daarin kan misschien ook de formele reactie van GS op het rapport worden opgenomen. Wij hebben dan de kans bij de algemene beschouwin-

gen daarvan weer iets te vinden en dan volgt waarschijnlijk een advies of een besluit – de fractievoorzitters moeten maar even overleggen over wat het beste is, maar mij lijkt het niet zo heel ingewikkeld – dat volgens mij heel goed op 26 juni kan worden afgehamerd.

De VOORZITTER: Dan moet de griffie nu formeel gevraagd worden een statenstuk voor te bereiden opdat dit rapport op 26 juni kan worden vastgesteld.

De heer KLAVER: Dat lijkt mij een heel goede vraag en ik hoop dat de griffie tijd en ruimte en inzet heeft om dat te doen. Ik kan dat niet beoordelen en daarom was ik wat kritisch over het uitwerken van varianten. Er werken in dit huis wel goedwillende mensen, maar het moet wel allemaal kunnen.

De VOORZITTER: Dat is duidelijk, maar eerst moet de vraag helder zijn. Moet dit ja of nee aan de griffie worden gevraagd, hoe denken de andere partijen hierover?

De heer VAN DE BOER: Ik denk dat de discussie niet eind deze maand en ook niet op 8 oktober afgerond zal zijn. Wij moeten het stuk vaststellen als basis voor verder denken. Daarom ook ben ik, net als de heer Veenstra, zeer benieuwd naar de reactie van GS. Ik wijs er wel op dat het initiatief bij PS ligt en ook bij PS moet blijven, want anders doen wij het werk van de commissie geen recht.

Er zit nog een uitvoeringspunt in, want wij zullen de commissie uit de staten die dit rapport heeft gemaakt, op enig moment decharge moeten verlenen. Dat zou in de statenvergadering na de algemene beschouwingen kunnen gebeuren.

De VOORZITTER: Tot uw geruststelling: mijn plan was de staten voor te stellen de commissie nu te dechargeren, maar dat komt zo dadelijk wel.

De heer VAN DE BOER: Voorzitter, uw voortvarendheid spreekt ons aan.

De heer OOSTERLAAK: Het lijkt mij toe dat wij dit rapport zo snel mogelijk moeten vaststellen. Het heeft ook weinig zin nog te bekijken welke zin eventueel anders geformuleerd zou kunnen of moeten worden. De commissie heeft een stuk geproduceerd, wij zeggen haar daar hartelijk dank voor en wij zetten daar het stempel “vastgesteld” op.

De VOORZITTER: Het gaat natuurlijk ook om de aanbevelingen.

De heer OOSTERLAAK: Jawel, maar naar mijn mening moet de formele kant zo snel mogelijk geregeld worden.

De VOORZITTER: Dus ook de SP wil dit op 26 juni doen, net als het CDA?

De heer OOSTERLAAK: Ja. Wij zijn het er ook mee eens dat het initiatief zoveel mogelijk bij de staten moet blijven. Daarom moet nagegaan worden of een commissie uit de staten met de verdere uitwerking aan de slag kan.

Mevrouw SMITH: Ik kan mij bij deze voorstellen aansluiten. Als de griffie de mogelijkheid ziet eind juni een statenstuk klaar te hebben met daarin opgenomen suggesties voor de verdere uitwerking, dan graag.

De VOORZITTER: Ik geef het woord aan mevrouw Klip voor een reactie van het college.

Mevrouw KLIP: Mijnheer de voorzitter. Ik wil geen opmerkingen maken over de inhoud, maar alleen over de procedure.

Het Bestuursakkoord tussen de provincies en het Kabinet is vanmorgen tot stand gekomen. Het college zal dit definitieve Bestuursakkoord dinsdag a.s. bespreken. Den Haag heeft ons het dringende verzoek gedaan om ook dat stuk nog voor de vakantie – en die begint in het Noorden wat vroeger dan elders – aan PS voor te leggen. Het momentum dat er nu ook bij het Kabinet is om een groot aantal stappen te zetten, willen wij niet laten afremmen door een groot aantal weken vakantie.

Het college zal na zijn vergadering van dinsdag a.s. het Presidium vragen het Bestuursakkoord voor de commissievergadering van 18 juni en de statenvergadering van 26 juni te agenderen. Misschien is het zinnig de bespreking van het rapport en dit Bestuursakkoord te combineren.

De heer VEENSTRA: Ik weet niet of die combinatie wel goed is. Het rapport dat naar aanleiding van de motie is gemaakt, heeft zijn eigen dynamiek. Maar als het lukt dit rapport en een aantal varianten voor de verdere uitwerking te bespreken, dan heel graag. Maar het Bestuursakkoord is volgens mij een ander verhaal.

De VOORZITTER: Ja, en de commissie-DHondt zal er ook nog wel wat van vinden.

Mevrouw KLIP: Maar die gaat niet over het Bestuursakkoord.

Het is niet de bedoeling van het college er een agendapunt van te maken, maar het lijkt mij zinnig beide punten in dezelfde vergadering – het kan trouwens nauwelijks anders – te behandelen.

De VOORZITTER: Ik begrijp hieruit dat wanneer het rapport eventueel op 26 juni verder wordt besproken, GS een reactie klaar hebben.

Mevrouw KLIP: Ik zit namens Drenthe in het dagelijks bestuur van het IPO, maar nu moet ik even vanuit een andere portefeuille reageren.

Het ging mij puur om de procedure. Het college zal intern bespreken hoe het zijn reactie zal formuleren en daarbij zal er zeker rekening mee worden gehouden dat de meerderheid van de staten graag voor de statenvergadering een reactie van het college heeft.

De VOORZITTER: En dan vooral op het punt wie nu verder gaat met oud-voor-nieuw.

De heer KLAVER: Mijnheer de voorzitter. Laten we het niet te ingewikkeld maken. Wij vragen het college van GS om een reactie en bij monde van mevrouw Klip laat het college weten daarmee wel te willen komen. Laten we daarom de 12 aanbevelingen uit het rapport via besluitvorming accorderen en uitspreken dat er een proces achteraan komt. Degenen die dit niet willen, kunnen het besluit amenderen en uitspreken met welke aanbevelingen zij het wel en met welke zij het niet eens zijn. Daarmee zijn we dan nog wel niet klaar, maar in ieder geval wel een eind verder.

De heer DE JONG: Voorzitter. Onze fractievoorzitter was lid van de statencommissie die dit rapport heeft opgesteld, maar de overige leden van onze fractie en de meeste andere statenleden kennen het rapport pas drie weken. Ik heb net de agenda ontvangen voor de vergadering van de Statencommissie BFE en die van de PS-vergadering van 25 en 26 juni heb ik nog helemaal niet gezien. Maar de vergadering van BFE duurt in ieder geval tot 19.00 uur en er staan veel belangrijke zaken op die agenda. Ik zou het jammer vinden wanneer, omdat nog zaken aan die agenda worden toegevoegd, de voorstellen niet goed kunnen worden behandeld. Ik denk dat wijze mensen even na moeten gaan over wat kan en wat niet kan, maar mijn gevoel is dat het allemaal niet te snel moet gaan, want wij willen met name over de sociale paragraaf discussiëren. Wanneer moet dit gebeuren als het voorstel is dit rapport op 26 juni vast te stellen?

De VOORZITTER: Een mogelijkheid is de fractievoorzitters zich hier nog eens over te laten buigen. Het rapport wordt overigens niet geagendeerd voor de Statencommissie BFE. Een aantal partijen heeft al laten weten bij de algemene beschouwingen uitgebreid op dit rapport te zullen terugkomen en we wacht-

ten dan maar af welk voorstel er op 26 juni ligt. Een en ander gaat in samenspraak met de hele staten gebeuren.

De heer VAN DER TUUK: Wijze mensen hebben over de 12 aanbevelingen nagedacht en het lijkt mij voor de staten geen probleem die te aanvaarden.

De heer DE JONG: Dan is mijn voorstel het aantal statenleden terug te brengen tot 6; er kan dan veel sneller vergaderd worden.

De VOORZITTER: Dat is nog maar de vraag.

De heer DE JONG: Maar de salarissen kunnen dan wel stijgen.

De heer VAN DE BOER: Voorzitter, u doet wel een beroep op de fractievoorzitters, maar voor het vaststellen van de agenda hebben we toch het Presidium? Volgens mij bent u daar zelf ook lid van.

De VOORZITTER: Dan zal nog een tussenstap gezet worden: het Presidium zal dit in samenspraak met de fractievoorzitters doen. Daar komt dus nog een voorstel over.

Ik wil nu overgaan tot het verlenen van decharge aan de commissie.

De staten hebben verleden week een brief ontvangen van de Commissie rol en taken, waarin inzicht is gegeven in de gemaakte kosten met betrekking tot dit onderzoek.

Ik stel de staten voor de commissie decharge te verlenen, onder hartelijke dankzegging voor de door haar verrichte noeste arbeid.

Daartoe wordt besloten.

(Applaus.)

3. Het voorstel van gedeputeerde staten van 10 april 2008, kenmerk 8/4.1/2008002300, Eenmalige bijdrage Cultureel Kwartier; bestuurlijk akkoord Cultureel Kwartier en Erfgoedkwartier

(Statenstuk 2008-320)

4. Het voorstel van gedeputeerde staten van 23 april 2008, kenmerk 17/5.2/2008004986, Vaststelling Provinciale monumentenverordening 2008

(Statenstuk 2008-327)

5. Het voorstel van gedeputeerde staten van 10 april 2008, kenmerk 15/6.3/2008004308, Grenscorrectie ten behoeve van Transferium Hoogkerk

(Statenstuk 2008-323)

6. Het voorstel van gedeputeerde staten van 24 april 2008, kenmerk 16/5.1/2008004651, Subsidieregeling toerisme natuurlijk! Drenthe 2008-2010

(Statenstuk 2008-325)

en de op deze punten betrekking hebbende verslagen van de vergaderingen van de Statencommissies Omgevingsbeleid, Cultuur en Welzijn en Bestuur, Financiën en Economie van 21 en 28 mei 2008.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten de staten telkens overeenkomstig het voorstel van het college.

7. Motie ombouw keersluis Zwartsluis in schutsluis.

Mevrouw SEINEN: Mijnheer de voorzitter. De staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat heeft de Tweede Kamer verleden week schriftelijk bevestigd dat het rijk in onderhandeling is met de regio over de ombouw van de keersluis in Zwartsluis tot een schutsluis. Bij deze onderhandelingen neemt het rijk als uitgangspunt het geschikt maken van het Meppelerdiep voor klasse Va-schepen, zeg maar grote binnenvaartschepen, en grote drielaags containervaart.

Het rijk kiest op grond van de kosten-batenanalyse voor een oplossing waarbij aan het huidige keersluishoofd een tweede sluishoofd wordt toegevoegd. De keersluis wordt daarmee een schutsluis, zodat in tijden van hoog- of laagwater schepen gewoon geschut kunnen worden. Het sperringsprobleem voor de scheepsvaart wordt daarmee, volgens de staatssecretaris, opgelost.

Bij deze oplossing wordt echter het huidige sluishoofd niet vervangen. In de praktijk houdt dit in dat grote schepen met slechts een beperkte manoeuvreerruimte de sluis kunnen passeren.

De regio ziet dit niet als een oplossing. Kiezen voor deze variant betekent namelijk dat de containervaart afgeremd wordt, omdat de sluis dan qua kenmerken niet geschikt is voor de grote containervaart. Dit zou jammer zijn omdat Meppel in de jaren negentig fors geïnvesteerd heeft in zijn havengebied om de verbindingen met de mainports Schiphol en Rotterdam te versterken.

Een betere, maar wel duurdere oplossing is om het huidige keersluishoofd te vervangen, te verbreden en te verdiepen. Daarmee kunnen klasse Va-schepen gemakkelijker en zonder diepgangbeperking de sluis passeren. Deze oplossing is € 15 miljoen duurder.

De staatssecretaris geeft in haar brief aan de Tweede Kamer aan dat de regio een sterke voorkeur heeft voor deze dure variant, mede vanwege de door de regio beoogde ontwikkelingen rond deze vaarweg. In overleg met de regio is ze bereid mee te werken aan de realisering van de regionale voorkeursvariant, maar daarbij stelt ze wel de voorwaarde dat de regio, dus de provincies Drenthe en Overijssel en de gemeenten Meppel en Zwartwaterland, de meerkosten betaalt. Goed om te weten is dat de staatssecretaris al wel een budget van maximaal € 42 miljoen in het kader van het Meerjareninvesteringsprogramma transport (MIRT) heeft gereserveerd maar dat zij het budget niet in zijn geheel wenst aan te spreken.

Het CDA is van mening dat de regio, dus ook de provincie Drenthe, alles op alles moet zetten om de regionale voorkeursvariant gerealiseerd te krijgen. De uitvoering van deze variant kost in totaal € 47 miljoen. De regio moet samen met het rijk op zoek gaan naar de nog ontbrekende € 15 miljoen.

Samengevat: de voorkeursvariant van de regio kost € 47 miljoen, de staatssecretaris heeft in het kader van het MIRT maximaal € 42 miljoen gereserveerd, zij wil er nu € 32 miljoen voor uittrekken en dus is er een tekort van € 15 miljoen.

Realisering van de voorkeursvariant is van belang voor de economische ontwikkeling van de regio en betekent ook een meer duurzame oplossing.

Wij hebben daarom een motie opgesteld, waarin wij onze voorkeur voor de realisering van de voorkeursvariant uitspreken. Tegelijkertijd is de motie bedoeld als een oproep en daarmee ook een stevige ruggensteun aan het college van GS om de betrokken regionale partijen zo spoedig mogelijk bijeen te roepen om zich samen met het rijk maximaal in te spannen voor de realisering van een toekomstbestendige oplossing.

Ik zal een motie indienen, die is ondertekend door de fracties van het CDA, de PvdA, de VVD en GroenLinks.

Motie M1

Provinciale Staten van Drenthe, in vergadering bijeen op 4 juni 2008,

constaterende dat:

- *de staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat bij brief van 30 mei 2008 aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal heeft laten weten in overleg te zijn met de regio over de ombouw van de keersluis in Zwartsluis tot een schutsluis;*
- *de staatssecretaris daarin bevestigt dat het rijk als uitgangspunt hanteert het geschikt maken van de vaarweg voor klasse Va-schepen en voor tenminste 3-laags containervaart;*
- *de door de staatssecretaris voorgestelde ombouw van de keersluis tot een schutsluis niet in overeenstemming is met de door de regio gewenste voorkeursvariant;*

overwegende dat:

- *de thans door het rijk voorgestelde uitvoeringsvariant het stremmingsprobleem voor de scheepvaart op suboptimale wijze oplost;*
- *het rijk bereid is mee te werken aan het realiseren van de voorkeursvariant van de regio onder de voorwaarde dat de regio de meerkosten daarvoor betaalt;*
- *in het MIRT maximaal €42 miljoen is gereserveerd voor de ombouw van de keersluis;*

van mening zijnde dat:

- *voor een meer duurzame en toekomstbestendige oplossing de duurdere variant van de regio de voorkeur geniet;*
- 1) *Verzoeken het college van GS van Drenthe te bevorderen dat de regionale partijen samen met het rijk een oplossing vinden voor de financiering van de aan de realisering van de voorkeursvariant verbonden meerkosten.*
 - 2) *Zullen via de eigen fracties in de tweede kamer bevorderen dat de, voor dit doel, in het MIRT, maximaal geraamde middelen, ter grootte van € 42 miljoen, worden aangewend om de door de regio gewenste voorkeursvariant te realiseren.*

En gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: Deze motie maakt deel uit van de beraadslaging.

Om wille van de tijd verzoek ik de fracties niet allemaal nog het woord te voeren. Veel fracties hebben immers de motie al ondertekend.

Ik constateer dat de partijen die de motie niet hebben ondertekend niet de behoefte hebben het woord te voeren en daarom geef ik het woord aan mevrouw Haarsma, die namens het college zal reageren.

Mevrouw HAARSMA: Mijnheer de voorzitter. Ik vervang collega Bats.

Deze motie is een flinke steun in de rug voor collega Bats bij de werkzaamheden waarmee hij al druk doende is. Als zodanig omarmt het college deze motie.

In stemming komt motie M1.

Motie M1 wordt met handopsteken aangenomen.

De VOORZITTER: Ik constateer dat de heer Esseveld tegen aanvaarding van de motie heeft gestemd, doch dat alle overige leden met de motie instemmen.

8. Motie met betrekking tot de Theatervoorstelling Gegijzeld.

De heer HEMSTEEDE: Mijnheer de voorzitter. Het stuk Gegijzeld is een theaterproductie, gebaseerd op de bezetting in 1977 van de openbare basisschool in Bovensmilde.

Nu, ruim dertig jaar later, is daar een voorstelling van gemaakt, die een genuanceerd beeld probeert te geven van deze ingrijpende gebeurtenis, ingrijpend voor veel meer mensen dan alleen de direct betrokkenen.

Kunst geeft de mogelijkheid om je op een andere manier dan je gewend bent naar gebeurtenissen en situaties te laten kijken. In veel gevallen gaat kunst over het vertellen van waargebeurde of verzonnen verhalen. Zo'n verhaal wordt verteld door middel van film, beeldhouwkunst, muziek of, zoals in dit geval, een theaterproductie. Vaak gaat het om verhalen of gebeurtenissen die bij velen bekend zijn. Zo ook bij Gegijzeld.

Zoals gezegd, de productie is gebaseerd op een gebeurtenis die bij velen in Drenthe en daarbuiten bekend is en velen geraakt heeft.

In deze productie van Elsbeth Fernhout wordt geprobeerd om vanuit verschillende invalshoeken een genuanceerd beeld te tonen met de bedoeling dat mensen meer begrip voor elkaar krijgen.

Voorzitter. Het zou een positieve bijdrage kunnen leveren aan de samenleving wanneer dit stuk op zo veel mogelijk plaatsen voor een divers publiek gespeeld werd.

Onlangs zei de gedeputeerde in antwoord op vragen van de PvdA in de Statencommissie Cultuur en Welzijn dat wanneer duidelijk is dat de voorstelling alleen kan doorgaan als er provinciale subsidie afkomt, het college zich daarop zal beraden.

De subsidieaanvrager heeft eerder laten weten: "Met subsidie verwacht ik dat we in het najaar een Drentse tournee kunnen financieren langs een tiental theaters en speelplekken".

Daarom dringt de fractie van de PvdA er bij het college op aan om dit mogelijk te maken door dit subsidieverzoek alsnog door de Adviescommissie Actieplan cultuurbereik te laten beoordelen voor de tweede periode van dit jaar. Ik dien daartoe de volgende motie in.

Motie M2

Provinciale Staten van Drenthe, in vergadering bijeen op 4 juni 2008;

overwegen:

- *dat de theaterproductie Gegijzeld geïnspireerd is door een bijzondere gebeurtenis in de recente Drentse geschiedenis;*
- *dat de theaterproductie een genuanceerd beeld geeft van de gijzeling in Bovensmilde en daarmee ook een middel kan zijn bij de verwerking van die gijzeling en/of om de bijzondere situatie van de Molukse gemeenschap in onze provincie onder de aandacht te brengen;*
- *dat de behandeling van het subsidieverzoek voor deze productie tot misverstanden en onduidelijkheid heeft geleid en dat het verzoek is afgewezen;*
- *dat de productie inmiddels een feit is;*
- *dat met behulp van subsidie onder andere ook in de kleinere theaters van Drenthe gespeeld kan worden.*

Verzoeken het college:

- *aan de producenten van Gegijzeld kenbaar te maken dat het op 5 februari ingediende verzoek bij uitzondering opnieuw opgepakt zal worden, opdat de Adviescommissie Actieplan Cultuurbereik, in elk geval voor de tweede periode in het kader van het Actieplan, alsnog het college kan adviseren;*
- *eveneens constructief in te spelen op eventuele initiatieven, waarbij de theaterproductie een middel is bij de verwerking van de gijzeling in Bovensmilde en/of de bijzondere situatie van de Molukse gemeenschap in onze provincie;*
- *de Staten beargumenteerd te informeren over de genomen beslissing.*

En gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: Deze motie maakt deze uit van de beraadslagingen.

De heer D.B. DIJKSTRA: Mijnheer de voorzitter. Ik heb een vraag aan de heer Hemsteede. Ik vind het belangrijk dat wij als betrouwbare partner overkomen. Wij stellen in dit huis regels op die gelden voor subsidieverzoeken. Mijn vraag is of dit nu echt de uitzondering is die de regel bevestigt. Blijft het hierbij? Wij willen niet dat iedere keer dat een subsidieverzoek is afgewezen, er een politieke lobby wordt opgezet en de staten een of andere motie krijgen voorgelegd. Het is een sympathieke motie, dat geef ik heel eerlijk toe, maar mijn vraag is of dit echt de uitzondering is die de regel bevestigt. Wellicht kan de gedeputeerde die vraag ook beantwoorden.

De heer HEMSTEEDE: Ik weet niet op welke politieke lobby de heer Dijkstra doelt. Het is een gebonden motie.

De heer D.B. DIJKSTRA: Op zich heeft de heer Hemsteede wel gelijk, maar waar het mij om gaat, is of wij hiermee niet een signaal afgeven aan al die organisaties die een afwijzende reactie op hun verzoek om subsidie hebben gehad. Wij willen niet dat zij, met deze motie in de hand, proberen hun aanvragen alsnog een keer besproken te krijgen.

De heer HEMSTEEDE: Ik denk niet dat dit zal gebeuren. De Adviescommissie Actieplan Cultuurbereik wordt zeer binnenkort opgeheven en er komt een subsidiemakelaar. Ik denk dat dit probleem zich niet zal voordoen en bovendien zal een helder standpunt van de staten ook voorkomen dat om een herziening wordt gevraagd.

Mevrouw SMITH: Mijnheer de voorzitter. In de Statencommissie Cultuur en Welzijn is deze kwestie al besproken en ik kan nu volstaan met de mededeling dat GroenLinks de motie van harte steunt.

De heer VAN DE BOER: Mijnheer de voorzitter. De VVD hecht eraan dat wordt vastgehouden aan de procedures, maar gelet op het voortraject willen wij voor de theaterproductie Gegijzeld willen wij wel een uitzondering maken. Wij zullen de motie steunen.

(Mevrouw Datema verlaat de vergadering.)

De heer MUNNIKSMAS: Mijnheer de voorzitter. Vandaag zijn een aantal malen staatsrechtelijke zaken aan de orde geweest en aan het begin van mijn antwoord wil ik daar toch iets over zeggen. Bij dit soort van verzoeken – ik bedoel niet de motie maar een kunstproductie – moet niet a priori een politiek oordeel worden geveld, maar moet een onafhankelijke adviescommissie een voorselectie voor GS maken. Helaas zitten daar ook procedures aan vast. Als we vandaag of morgen weer een actieplan cultuurbereik opstellen, waarbij wij ons laten adviseren door een externe commissie, dan zullen ook in dat plan indieningstermijnen worden opgenomen. Daaraan moeten wij ook zeker vasthouden. In zijn algemeenheid gaat de adviescommissie overigens met gezond verstand met die termijnen om. Ik weet dat, want ik krijg wel enige rapportage van die commissie terug. Maar op sommige momenten is de deur gewoon dicht. Er kan dan nog een moment komen dat GS ingrijpen, maar daarbij moet nadrukkelijk heel goed gekeken worden naar wat er aan de orde is, want GS willen zover mogelijk wegblijven van een politieke beoordeling. Voorzitter. Deze staatsrechtelijke opmerking meende ik toch even te moeten maken. In de motie staat dat het er in dit geval niet om gaat de productie opnieuw te beoordelen, maar alleen om het mogelijk te maken dat in de tweede helft van dit jaar deze productie op een laagdrempelige manier op meerder podia in Drenthe kan worden gespeeld. Daarmee kan een nieuwe invulling aan het verzoek worden gegeven. Ik wil dit verzoek constructief benaderen. In de motie staat ook – en ook dat is belangrijk – dat deze theaterproductie een maatschappelijk thema aanroert in Drenthe, waarvan het best belangrijk is dat het in een context wordt geplaatst waarbij meer

aan de orde is dan alleen het spelen van het stuk. Op het moment dat die context ook nadrukkelijk door of de spelers of door andere initiatiefnemers wordt gezocht, moeten wij een positieve houding hebben. Sinds ik kennis heb kunnen nemen van de motie heb ik nog even verkend wat de mogelijkheden zijn om de aanvraag volgens de zojuist door mij beschreven procedure te laten toetsen in het kader van het Actieplan cultuurbereik. Ik heb geconstateerd dat er nog mogelijkheden zijn om voor half juni dit verzoek te laten beoordelen. Ik sta er positief in om dit te bewerkstelligen en het lijkt mij ook goed dat ik de staten in een later stadium informeer over de verdere ontwikkeling.

De heer D.B. DIJKSTRA: Betekent dit dat de motie eigenlijk overbodig is? De gedeputeerde zegt dat de aanvraag voor half juni nog eens wordt bekeken door de adviescommissie. Het is dus klaar.

De heer MUNNIKSMA: Het is aan de staten om te beoordelen of de motie nog nodig is, maar mijn antwoord over hoe ik er in sta en hoe ik de kwestie procedureel op wil pakken, is klip en klaar. Dit antwoord lijkt mij ook niet al te slecht.

De heer D.B. DIJKSTRA: Ik kan dus concluderen dat op dit moment de motie overbodig is.

De VOORZITTER: Mijn vraag aan de heer Hemsteede is wat hij met de motie wil doen.

De heer KLAVER: Mijnheer de voorzitter. Ik krijg toch graag een correct antwoord van de gedeputeerde. Hij mag best kwinkslagen maken, maar er is hem de nette vraag gesteld of de motie al dan niet overbodig is en in mijn beleving kan hij dan gewoon met "ja" of "nee" antwoorden. Na dat antwoord weten wij dan waaraan wij toe zijn. Ik vind dus eigenlijk dat de gedeputeerde in de herkansing moet.

De VOORZITTER: Maar de staten bepalen toch of een motie overbodig is of niet, daar heeft de heer Klaver het college toch niet voor nodig?

De heer KLAVER: Dat ben ik met u eens. Maar wij stellen een keurige vraag aan de gedeputeerde en dan verwachten wij een net antwoord.

De heer MUNNIKSMA: Mijnheer de voorzitter. Ik denk dat het erom gaat dat een motie is ingediend, waarin een signaal wordt afgegeven hoe een eventuele vervolgaanvraag rond de theaterproductie Gegijzeld opgepakt kunnen worden. Ik heb gezegd dat ik bereid ben procedureel te bevorderen dat die aanvraag nog voor het eind van deze maand door de Adviescommissie Actieplan Cultuurbereik wordt bekeken. Ik vind dat een voldoende signaal om te constateren dat de motie materieel wordt uitgevoerd, ongeacht of de staten haar al dan niet aannemen.

De VOORZITTER: Dit was een leuke variant op de reactie van minister Zalm. Ik stel de heer Hemsteede nogmaals de vraag of hij de motie handhaaft.

De heer HEMSTEEDE: Ik handhaaf de motie.

De heer D.B. DIJKSTRA: Mijnheer de voorzitter. Ik verzoek u de vergadering voor enkele minuten te schorsen.

De VOORZITTER: Ik verzoek de staten er wel op te letten dat de schorsing dan ook maar enkele minuten duurt.
Ik schors de vergadering.

(Schorsing van 17.38 tot 17.42 uur.)

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering en geef het woord aan de heer Dijkstra voor het afleggen van een stemverklaring.

De heer D.B. DIJKSTRA: Mijnheer de voorzitter. Ondanks het feit dat de gedeputeerde al heeft aangegeven de motie sowieso te zullen uitvoeren, zullen wij voor de motie stemmen, omdat wij de gedachte daarachter sympathiek vinden. Wij zijn overigens wel van mening dat het nu om de uitzondering op de regel gaat.

In stemming komt motie M2.

Motie M2 wordt met algemene stemmen aangenomen.

9. Motie over de cao van het openbaar vervoer.

Mevrouw SMITH: Mijnheer de voorzitter. In de commissie heeft GroenLinks al aangegeven dat ook de provincie een bijdrage kan leveren aan het oplossen van de stakingsproblematiek. Niet dat de provincie het probleem kan oplossen, maar zij kan wel een zetje in de goede richting geven. In het Programma van eisen wordt namelijk van alles geregeld en de bedrijven krijgen heel veel voorgeschreven. De speelruimte om dan toch winst te maken, komt zo al snel te liggen bij loonkosten en arbeidstijden. De heer Van Eijbergen van de FNV maakte duidelijk dat de provincie zich niet opstelt als een opdrachtgever die maatschappelijk verantwoord bezig is. Dat is vreemd, want de provincie vraagt dit wel vaak van andere ondernemers.

Door de constructie van concessieverlening via de provincie en dit programma van eisen is het niet zo vreemd te stellen dat de provincie als het ware de rol van ondernemer vervult, ook al omdat zij de opbrengst, de verantwoordelijkheid en ontwikkelfunctie naar zich toe heeft getrokken.

Mevrouw SEINEN: Ik raak even in de war. Volgens mij is het niet zo dat de provincie de concessies verleent, maar dat hoor ik mevrouw Smith wel zeggen. Het OV-bureau, dus de gemeenschappelijke regeling, verleent de concessie en niet de provincie.

Mevrouw SMITH: En nu zou ik een gedeputeerde willen zijn en een ambtenaar een papiertje kunnen sturen met daarop het woord "Help!".

De heer BERENDS: Misschien kan ik mevrouw Smith helpen. Een gemeenschappelijke regeling is verlengd lokaal bestuur, in dit geval is het OV-bureau het verlengde van de provincie.

Mevrouw SEINEN: Maar het OV-bureau dat de concessie verleent, is een juridische entiteit.

De heer SLAGTER: Volgens mij is die uitleg niet helemaal correct. In de gemeenschappelijke regeling nemen twee provincies en de stad Groningen deel. Het OV-bureau is gewoon een stafbureau, maar de drie overheden zijn verantwoordelijk voor de aanbesteding.

Mevrouw SMITH: Misschien kunnen we daarover beter op een ander moment discussiëren. Ik ben bang dat ik hiervan net zo weinig weet als wie dan ook.

Als de rol van de provincie als die van ondernemer wordt beschouwd, is het ook logisch te zeggen dat de provincie zich moet gedragen als een maatschappelijk verantwoord ondernemer. Dat doet de provincie niet. Ik hoef alleen maar te refereren aan de verhalen van chauffeurs, die met een groot salaris op een grote bus beginnen, maar na een of twee jaar met een kleiner salaris op een kleinere bus verder moeten. Dat moet de provincie niet willen en de provincie moet het onmogelijk maken dat zoiets gebeurt.

GroenLinks wil mede namens de SP een motie indienen, waarin staat dat het salaris niet mag worden verlaagd.

Motie M3

Provinciale staten van Drenthe, in vergadering bijeen op 4 juni 2008,

overwegende dat:

- *in het Ontwerp Programma van Eisen Openbaar Vervoer, besproken op 21 mei 2008, niet is opgenomen dat de arbeidsvoorwaarden van de betrokken medewerkers integraal van toepassing zullen blijven gedurende de concessieperiode, dan wel dat de arbeidsvoorwaarden op het niveau van deze cao zal worden gecontinueerd;*

van mening zijnde dat:

- *het Programma van Eisen sociaal-maatschappelijke onderdelen kan bevatten;*

verzoeken het college dat:

In het bestek, als uitwerking van het Programma van Eisen, wordt opgenomen dat functie- en/of baangarantie op het huidige niveau en de huidige omvang worden gegarandeerd voor de medewerkers van de OV-bedrijven;

en gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: De motie maakt deel uit van de beraadslagingen.

Mevrouw SEINEN: Mijnheer de voorzitter. Mag ik het van mijn plaats doen? Het is wel wat meer dan twee zinnen.

De VOORZITTER: Ik heb het liefst dat het zo snel mogelijk gaat. Bovendien is er via de mail al veel informatie gewisseld en zit er nog een gast op ons te wachten.

Mevrouw SEINEN: Mijnheer de voorzitter. GroenLinks verzoekt het college in de motie om in het bestek als uitwerking van het Programma van eisen op te nemen dat er een functie- en baangarantie komt en dat de huidige omvang wordt gegarandeerd voor de medewerkers van de OV-bedrijven.

Het CDA begrijpt goed dat GroenLinks na de manifestatie van de buschauffeurs een gebaar in hun richting wil maken.

Als sinds eind april wordt er in den lande actie gevoerd in het streekvervoer voor een betere cao. De inzet is een loonsverhoging van 3,5%. Terecht gaf de gedeputeerde tijdens de overhandiging van het eisenpakket aan dat de cao-onderhandelingen een zaak zijn tussen de werkgevers en de bonden.

De vergadering van de Statencommissie OGB van 21 mei, waarin het programma van eisen voor aanbesteding van het openbaar vervoer op de agenda stond, hebben de chauffeurs aangegrepen om ook in Assen te laten zien dat ze opkomen voor hun arbeidsvoorwaarden. De vraag is of de rechtspositie van de chauffeurs aangetast wordt bij een concessieverlening. Dit is volgens het CDA niet het geval. In de Wet personenvervoer, ook wel WP2000 genoemd, is na aanvaarding van een motie van het CDA-Tweede Kamerlid Mastwijk de rechtspositie van personeel bij wisseling van concessies vastgelegd. Dit houdt in dat wanneer bijvoorbeeld Arriva een nieuwe concessie gaat uitvoeren in plaats van Connexion Arriva ook het personeel moet overnemen. Een baangarantie is dus bij wet geregeld en de motie van GroenLinks is op dit punt dus niet relevant. Er zijn niet zoveel werknemers in Nederland die zo'n bescherming hebben.

Verder is het, zoals gezegd, een kwestie van onderhandelen tussen werkgevers en werknemers. De overheid moet daar niet in gaan roeren.

Er is een grote vraag naar chauffeurs, want de afgelopen twee jaar heeft Arriva zelfs 120 chauffeurs aan moeten nemen om de prestatieafspraken na te komen. Als de concessie overgaat naar een ander vervoerbedrijf, zal zich ook daar een capaciteitsvraag voordoen. Er is dus werk genoeg.

Ten slotte zijn wij van mening dat vervoerbedrijven hun eigen verantwoordelijkheid hebben in het voeren van een goed personeelsbeleid. Wij zijn dan ook van mening dat de functieggarantie voor chauffeurs niet door middel van een motie bij het college neergelegd moet worden. Wij zullen de motie niet steunen.

De heer BALTES: Mijnheer de voorzitter. Ook de fractie van de VVD vindt de arbeidsvoorwaarden een zaak tussen werkgevers en werknemers. In de Wet personenvervoer is een en ander voldoende geregeld en zelfs gegarandeerd.

Wat ons betreft is de motie daarmee overbodig. Wij zullen de motie niet steunen.

De heer K.R. DIJKSTRA: Mijnheer de voorzitter. Ook de PvdA zal niet voor de motie stemmen. Ook wij vinden het een zaak tussen werkgevers en werknemers. Wij delen de mening van mevrouw Seinen en de heer Baltès.

De heer MEDEMBLIK: Mijnheer de voorzitter. Aan het verhaal van het CDA kan ik geen nieuwe argumenten toevoegen. Ook wij zullen de motie niet steunen.

De heer WESTERHOF: Mijnheer de voorzitter. Wij zullen de motie wel steunen, omdat wij de gevolgen zien van de privatisering. Er is volgens ons sprake van een causaal verband tussen de bezuinigingsbehoefte van enige jaren geleden, welke behoefte heeft geleid tot marktwerking, en het ten koste van de salarissen van de chauffeurs uitvechten van de geschillen. Wij zullen de motie waarin wordt gevraagd de garanties extra te waarborgen, daarom wel steunen.

De heer SLAGTER: De man van de vakbond zei ook al dat er sprake is van een relatie tussen de problemen over de cao en onze manier van aanbesteding. Ik ben wel benieuwd te horen wat die relatie dan exact is, want voor zover ik weet zijn er 120 nieuwe banen bijgekomen en is extra geïnvesteerd in Qliners. Ik zie dus alleen maar progressie en geen bewijzen van de negatieve kant die steeds gesuggereerd wordt.

De heer WESTERHOF: Op dit moment staken de chauffeurs permanent en voor onbepaalde tijd. Er is dus echt wel iets aan de hand.

De heer SLAGTER: Gaat die staking dan over de manier van aanbesteden?

De VOORZITTER: Het gaat nu niet om de staking.

De heer SLAGTER: Voorzitter. Er mag van alles beweerd worden, maar als daar dan vragen over gesteld worden, kapt u de discussie af. Ik wil gewoon bewijzen van de bewerkingen die gedaan worden. Die bewijzen ontbreken tot nu toe.

De VOORZITTER: Na die aantijging geef ik de heer Westerhof toch maar het woord.

De heer WESTERHOF: Er is al drie maanden sprake van een conflict tussen de chauffeurs en de vervoersbedrijven. Dat conflict is een gevolg van de aanbestedingspolitiek van de afgelopen jaren.

De heer SLAGTER: Na de aanbesteding hebben meer mensen werk gekregen. Er zijn geen chauffeurs op straat gezet, er zijn meer bussen bijgekomen en de klanttevredenheid is toegenomen. Wat is er dan misgegaan? De CAO-onderhandelingen gaan puur over vaktechnische problemen, maar niet over de manier van aanbesteden. Die koppeling wordt wel door de vakbonden en door de heer Westerhof gelegd en daarom ben ik benieuwd te horen waar die koppeling dan ligt.

De heer WESTERHOF: Het heeft ook te maken met de werkzekerheid van mensen en de degradatie die zij kunnen krijgen wanneer zij van een grote bus naar een kleine bus moeten gaan.

De heer SLAGTER: Als de provincies de afgelopen vijf jaar niets zouden hebben gedaan waren er nu geen 700 maar slechts 500 chauffeurs bij Arriva in dienst. Er is geïnnoveerd, er gebeuren nu dingen die moeten gebeuren, zoals nieuwe lijnen en nieuwe werkgelegenheid. Ik zie geen negatieve ontwikkelingen.

Dat de chauffeurs en de werkgevers het op dit moment oneens zijn over arbeidsvoorwaarden, is niet raar. Ik werk in het onderwijs en daar moeten wij ook onze eigen arbeidsvoorwaarden bevechten en bij ons is ook niets gegarandeerd. De heer Westerhof moet dus wel de dingen die bij elkaar horen, bij elkaar laten en niet dingen over elkaar heen plakken die niet bij elkaar horen.

De manier van aanbesteden vind ik niet hetzelfde als de cao-onderhandelingen die nu gaande zijn.

De heer WESTERHOF: Ik wilde omwille van de tijd een inhoudelijke discussie vermijden, maar ik wil best nog een robbertje vechten met de heer Slagter over de situatie in het openbaar vervoer.

Trouwens, de PvdA heeft zelf een klachtenmeldpunt OV ingevoerd en ik wacht nog steeds met smart op de resultaten daarvan.

De VOORZITTER: Dit gaat te ver. Er komt nog een begrotingsvergadering.

Mevrouw SEINEN: Voorzitter. Ik wil het betoog van de heer Slagter onderschrijven. Er zijn de afgelopen jaren verschillende onderzoeken uitgevoerd en er is benchmark gedaan naar de klanttevredenheid. Gebleken is dat er meer en betere reizigerskilometers zijn gemaakt. De klant is meer tevreden en er was sprake van een hogere productiviteit. Dus waar praten we over?

De heer WESTERHOF: Mevrouw Seinen gedraagt zich nu als Odysseus.

De VOORZITTER: Ik hoor graag nog de mening van GS over deze motie.

Mevrouw HAARSMA: Mijnheer de voorzitter. Het zal volstrekt duidelijk zijn dat het college aanvaarding van deze motie ontraadt. Wij gaan hier niet over, dit hoort in de cao thuis.

In stemming komt motie M3.

Motie M3 wordt met handopsteken verworpen.

De VOORZITTER: Ik constateer dat de fracties van GroenLinks en de SP voor aanvaarding van de motie hebben gestemd, doch de overige fracties daartegen.

10. Moties van de fractie van de SP.

De heer WESTERHOF: Mijnheer de voorzitter. De Nederlandse wetgever is bij het OV verdergegaan met de aanbestedingseisen en de privatisering dan in Europees verband is voorgeschreven. Het zou het beste zijn dit beleid terug te draaien. De eenvoudigste maatregel op korte termijn is wijziging van het Besluit personenvervoer, daar kan het Kabinet immers zelf toe overgaan.

De uitzondering die nu nog alleen geldt voor de vier grote steden moet als eerste stap algemeen gemaakt worden. Dan kunnen de provincies zich alvast bezinnen op de mogelijkheid van onderhandse aanbesteding en zo druk uitoefenen op de OV-bedrijven om betere diensten te verlenen.

Zolang er echter nog vormen van aanbesteding zijn, dient de provincie zoveel mogelijk de regie naar zich toe te trekken, zodat er minder noodzaak is om moeizame onderhandelingen te starten over de gewenste wijzigingen in het beleid. De provincie zou eisen moeten stellen met betrekking tot het aanhouden van reserves, bussen, chauffeurs en aanlooptijden om zo de kans op rituitval te verkleinen.

Ook de controle op de prestatie dient vereenvoudigd te worden door toegang tot het informatiesysteem van bedrijven en door zelf klachten te inventariseren. Dit bevordert tevens de ruimte voor PS om hun rol waar te maken. Reizigers kunnen zich dan met een grotere mogelijkheid op succes tot de statenleden wenden.

Het publieke karakter van het OV is zo beter gewaarborgd. De gedeputeerden en het OV-bureau dienen hun contacten uit te breiden tot de mensen op de werkvloer. Duidelijk moet zijn dat het OV geen spelletje hoort te zijn van directies en aandeelhouders.

Er zouden eisen moeten worden gesteld aan scholing voor het beroep van chauffeur en de gedeputeerde moet contact leggen met ROC's voor het aanbod van deze scholing om zo meer garanties te hebben voor de toestroom van vooral nieuwe, jongere mensen.

De heer BEERDA: Ik wil de heer Westerhof vragen of hij de huidige eisen die gesteld worden en die in de wet vastliggen, onvoldoende vindt.

De heer WESTERHOF: Ja.

De heer BEERDA: Wil de heer Westerhof dus bovenwettelijke eisen stellen?

De heer WESTERHOF: Ja.

De heer SLAGTER: De heer Westerhof suggereert dat de opbrengsten uit het OV voor een deel naar de aandeelhouders gaan. Mag ik hem erop wijzen dat de provincie als overheid opbrengst verantwoordelijk is, dus dat wat er meer verdiend wordt naar de provincie gaat en dat dit geld de afgelopen periode is geïnvesteerd in nieuwe Qliners? Dat de aandeelhouders daar geld tussenuit halen, is dus wederom een foutieve suggestie.

De heer WESTERHOF: Als de heer Slagter later de notulen van deze vergadering naleest, zal hij zien dat ik zoiets ook niet heb gezegd.

Bovenal moet het maatschappelijk belang van het OV benadrukt worden. Dan komt de discussie op een breder plan te staan dan op de enge gerichtheid op de kostendekkingsgraad en de efficiency vanuit beperkte bedrijfseconomische uitgangspunten.

Vanwege het maatschappelijk belang en de demografische structuur van Drenthe is het verder gewenst dat meer geïnvesteerd wordt in het OV en dat de provincie daarbij niet gehinderd wordt door de waarden van de private markt.

Er moet nader bekeken worden op welke manier het stads- en streekvervoer en het landelijk spoorvervoer beter op elkaar afgestemd kunnen worden.

Ik had nog een stuk tekst met betrekking tot de acties, maar op dit punt heeft GroenLinks mij al het gras voor de voeten weggemaaid.

Ik heb twee moties, die ik nu zal indienen.

Motie M4

Provinciale Staten van Drenthe, in vergadering bijeen op 4 juni 2008.

Constateernde dat;

Scholing en werving noodzakelijk blijkt voor de werving van nieuwe werknemers in het openbaar vervoer.

Van mening zijnde dat;

Daarvoor voldoende scholingsmogelijkheden en centra aanwezig moeten zijn binnen onze provincie. Er zouden eisen moeten worden gesteld aan scholing voor het beroep van chauffeur die overeenstemmen met de kwaliteitseisen die aan het vak gesteld worden.

*Verzoeken het college;
contact te leggen met ROC's voor het aanbod van deze scholing om zo meer garanties te hebben voor de toestroom van nieuwe (vooral jongere) mensen.*

Motie M5

Provinciale Staten van Drenthe, in vergadering bijeen op 4 juni 2008.

Kennis genomen hebbende van het college over wil gaan naar totaal 8 concessies voor de aanbesteding van het openbaar vervoer in Groningen en Drenthe

Constateerend dat;

De vakbonden aandringen op één concessie voor het hele gebied. Terwijl het FNV nadrukkelijk pleit voor uitvoer van de spoorlijn Emmen-Zwolle door de NS.

Van mening zijnde dat;

Hier een compromis mogelijk is als de wil en de wens daarvoor aanwezig is bij de provincies Groningen en Drenthe en de aanbieders.

Dringen er bij het college van GS op aan te bewerkstelligen dat;

De aanbesteding van alle concessies kan plaatsvinden door deze in zijn geheel onder te brengen bij één aanbieder. Met uitzondering van de concessie van de spoorlijn Emmen-Zwolle, door deze onder te brengen bij de NS, zodat deze lijn beter aansluit op het landelijke netwerk en aanpassingen van de vertrek en aankomsttijden en frequentie van de ritten per uur.

De VOORZITTER: Deze moties maken deel uit van de beraadslaging.

De heer K.R. DIJKSTRA: Mijnheer de voorzitter. Wij willen graag een korte schorsing van de vergadering.

De VOORZITTER: En weer zeer kort?

De heer KLAVER: Ik wil de heer Westerhof graag voor de schorsing van de vergadering nog enkele vragen stellen. De PvdA kan dan tijdens de schorsing rekening houden met het antwoord.

De VOORZITTER; Ik geef de heer Klaver de gelegenheid zijn vragen te stellen.

De heer KLAVER: Mijnheer de voorzitter. Is de heer Westerhof niet bang dat hij met zijn motie M4 op de stoel van de inspectie gaat zitten? In het vmbo en het mbo is er een ontwikkeling in de richting van de competentie kwaliteitsgerichte structuren en de heer Westerhof gaat volgens mij toch een beetje op de stoel van de inspectie zitten met zijn motie.

Zou de heer Westerhof zich verder ook zo druk maken als er in Drenthe sprake was van een tekort aan kraamverpleegsters of aan schoorsteenvegers?

De heer WESTERHOF: Er is inderdaad een tekort aan schoorsteenvegers, want ik wacht al een halfjaar op een.

Wat in motie M4 wordt gevraagd, doorkruist de bevoegdheid van de inspectie niet, want de inspectie beperkt zich tot de essentiële zaken die betrekking hebben op de vakken dit tot een bepaald onderwijsgebied horen. De motie gaat over de kwaliteitseisen die de provincie, c.q. het OV bureau aan de aanbieders stelt. Die eisen moeten beter gewaarborgd worden en dat kan alleen door ze in het onderwijsstelsel onder te brengen.

De heer KLAVER: Heeft de heer Westerhof ook juridisch onderzocht of wat hij in motie M5 vraagt überhaupt kan? Kan wel gekozen worden voor een aanbieder? Ik heb wel eens gewinkeld en ik heb toen gemerkt dat het soms handig is eerst in drie winkels te kijken voor je iets koopt.

De heer WESTERHOF: Het karakter van het compromis is dat er 8 concessies blijven en dat alle aanbieders daarop in kunnen schrijven, maar dat zij er daarbij rekening moeten houden dat zij op alle 8 concessies inschrijven.

De heer KLAVER: De vraag is of die verplichting juridisch staande kan worden gehouden.

De heer WESTERHOF: Ja, dat kan.

De VOORZITTER: Ik schors de vergadering voor vier minuten.

(Schorsing van 18.06 tot 18.10 uur.)

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

De heer K.R. DIJKSTRA: Mijnheer de voorzitter. Wij hebben alle argumenten die over en weer zijn gelogd in onze afweging betrokken en ons besluit is dat wij niet met de moties instemmen.

Mevrouw SMITH: Mijnheer de voorzitter. Ik wil de heer Westerhof vragen of wat hij in motie M4 vraagt niet al bij de ROC's gebeurt. Ik meen in de krant te hebben gelezen dat chauffeurs daar al een opleiding krijgen, ook chauffeurs die bij Arriva gaan werken. Ik vraag mij daarom af of deze motie niet gewoon overbodig is.

De heer WESTERHOF: Volgens onze informatie gebeurt het niet.

De heer SLAGTER: Ik vind dit allemaal onzin. Er is een programma van eisen waarin staat aan welke eisen moet worden voldaan. Als de werkgevers daarvoor mensen moeten scholen dan gebeurt dat gewoon; dat is gewoon gegarandeerd.

De heer VAN DE BOER: De informatie die de SP nu over de ROC's geeft is volstrekt onjuist.

De heer KLAVER: Mijnheer de voorzitter. Wij hebben beide moties van alle kanten bekeken en wij hebben geen positieve aanknopingspunten kunnen vinden.

Mevrouw SMITH: Met betrekking tot motie M5 wil ik opmerken dat wij de spoorlijn Emmen-Zwolle zelf hebben gekregen. Wij willen graag bus en spoor in een hand houden en daarom voelen wij er niets voor die spoorlijn nu weer weg te doen. GroenLinks zal niet voor de motie stemmen.

Mevrouw HAARSMA: Mijnheer de voorzitter. Eigenlijk wil ik helemaal niet reageren. Maar ik ontraad de staten de aanvaarding van deze moties. Een toelichting lijkt mij overbodig, want iedereen heeft al wel begrepen waarom dit het standpunt van het college is.

Om stemming komt motie M4.

De VOORZITTER: Ik geef het woord aan de heer Beerda voor het afleggen van een stemverklaring.

De heer BEERDA: Mijnheer de voorzitter. Ik zal tegen deze motie stemmen, laat dat duidelijk zijn, maar ik wil gezegd hebben dat de SP alle chauffeurs en chauffeuses die nu aan het staken zijn voor hun zuurverdiende centen met deze motie tekort doet. Ik vraag mij af wie er nu scholing nodig heeft, de chauffeurs of de SP.

Motie M4 wordt met handopsteken verworpen.

De VOORZITTER: Ik constateer dat de fractie van de SP voor aanvaarding van de motie heeft gestemd, doch dat de overige fracties tegen waren.

In stemming komt motie M5.

Motie M5 wordt met handopsteken verworpen.

De VOORZITTER: Ik constateer dat de fractie van de SP voor aanvaarding van de motie heeft gestemd, doch dat de overige fracties tegen waren.

M. Sluiting

De VOORZITTER: Wij hebben een gast op de tribune die daar al heel lang zit. Persoonlijk vind ik het heel jammer dat het zo lang duurde voor ik de vergadering kon sluiten, maar het gaat soms zoals het gaat.

De heer Jaspers, lid van de Raad van Bestuur van het UMCG heeft een heel mooie presentatie voorbereid en daarom verzoek ik de staten dringend om na sluiting van deze vergadering in deze zaal aanwezig te blijven, want de presentatie is zeer interessant.

De heer KLAVER: Mijnheer de voorzitter. Voor u de vergadering sluit, wil ik graag zeggen dat de fractie van het CDA blij verrast was met uw voorzitterschap. Ik hoop dat velen die blijdschap delen.

De VOORZITTER: Dank u wel.

Over vijf minuten krijgt de heer Berends het woord om de heer Jaspers te introduceren.

Ik sluit de vergadering.

(De vergadering wordt om 18.14 uur gesloten.)

Vastgesteld in de vergadering van provinciale staten van 8 oktober 2008

, voorzitter

, griffier

TOEZEGGINGEN, gedaan in de vergadering van provinciale staten, gehouden op woensdag 4 juni 2008 in het provinciehuis te Assen.

Geen.